

ΔΙΑΤΜΗΜΑΤΙΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ ΣΤΑ
ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΚΑ ΣΥΣΤΗΜΑΤΑ

ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

Ο ΛΟΓΙΣΤΙΚΟΣ ΕΛΕΓΧΟΣ ΣΤΗΝ ΨΗΦΙΑΚΗ ΕΠΟΧΗ

του

ΔΑΜΑΣΚΗΝΙΔΗ ΠΑΣΧΑΛΗ

Υποβλήθηκε ως προαπαιτούμενο για την απόκτηση του Μεταπτυχιακού Διπλώματος
ειδίκευσης στα Πληροφοριακά Συστήματα

Επιβλέπων Καθηγητής

Καραγιώργος Θεοφάνης

karagth@uom.edu.gr

ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ 2022

ΠΕΡΙΛΗΨΗ

Η ψηφιοποίηση είναι ένα ενδιαφέρον και επίκαιρο θέμα που συζητιέται ενεργά στις μέρες μας. Τα μεγάλα δεδομένα, το blockchain, η τεχνητή νοημοσύνη και η αυτοματοποίηση ρομποτικών διαδικασιών είναι μερικές από τις πιο αναδυόμενες τεχνολογίες. Αυτή η μελέτη στοχεύει να διερευνήσει τις αλλαγές που φέρνουν αυτές οι τεχνολογίες, στο πλαίσιο της ψηφιοποίησης, σε ένα από τα πιο σημαντικά επαγγέλματα για τη συγκεκριμένη διαδικασία, το επάγγελμα του λογιστή. Η μεθοδολογία που ακολουθήθηκε για τον σκοπό της μελέτης είναι αυτή της βιβλιογραφικής ανασκόπησης. Αναλυτικότερα, μέσα από τον εντοπισμό προηγούμενων ερευνών, μελετήσαμε τον αντίκτυπο της ψηφιοποίησης αφενός στον τομέα της λογιστικής και αφετέρου στις δεξιότητες και στον ρόλο του λογιστή. Συμπερασματικά, τα ευρήματα αυτής της μελέτης συμφωνούν με την αντίληψη ότι οι λογιστές πιστεύουν ότι η ψηφιοποίηση θα είναι ακόμη πιο διαδεδομένη στο μέλλον και ότι δεν θα οδηγήσει σε απώλεια ευκαιριών εργασίας, καθώς ο ανθρώπινος παράγοντας είναι κρίσιμος και αναγκαίος στον τομέα της λογιστικής.

Λέξεις-κλειδιά: Λογιστική, ψηφιοποίηση, μεγάλα δεδομένα, διαδίκτυο των πραγμάτων, Blockchain

ABSTRACT

Digitization is an interesting and topical issue that is actively discussed nowadays. Big data, blockchain, artificial intelligence and robotic process automation are some of the most emerging technologies. This study aims to explore the changes that these technologies bring, in the context of digitization, to one of the most important professions for this process, the profession of accountant. The methodology followed for the purpose of the study is that of the literature review. More specifically, through the identification of previous research, we studied the impact of digitization on the one hand in the field of accounting and on the other hand in the skills and the role of the accountant. In conclusion, the findings of this study are in line with the perception that accountants believe that digitization will be even more widespread in the future and that it will not lead to job losses, as the human factor is critical and necessary in the field of accounting.

Keywords: Accounting, Digitization, Big Data, Internet of Things, Blockchain

Πίνακας περιεχομένων

ΠΕΡΙΛΗΨΗ.....	2
ABSTRACT	3
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1-ΕΙΣΑΓΩΓΗ	5
1.1 Εισαγωγή.....	5
1.2 Σκοπός της εργασίας.....	7
1.3 Δομή της εργασίας.....	8
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2-Η ΕΝΝΟΙΑ ΤΗΣ ΛΟΓΙΣΤΙΚΗΣ.....	9
2.1 Ορισμός της λογιστικής.....	9
2.2 Λογιστικές έννοιες	11
2.3 Χαρακτηριστικά των λογιστικών πληροφοριών	16
2.4 Χρήστες λογιστικών πληροφοριών.....	19
2.4.1 Εξωτερικοί χρήστες λογιστικών πληροφοριών	19
2.4.2 Εσωτερικοί χρήστες λογιστικών πληροφοριών.....	21
2.5 Κατηγορίες της λογιστικής	22
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3-ΨΗΦΙΑΚΗ ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΑ ΣΤΗ ΛΟΓΙΣΤΙΚΗ.....	28
3.1 Ψηφιακή καινοτομία.....	28
3.2 Τα στάδια της τεχνολογικής εξέλιξης στη λογιστική.....	30
3.3 Ψηφιακή λογιστική	35
3.4 Ηλεκτρονική λογιστική.....	38
3.5 Πλεονεκτήματα και προκλήσεις των ηλεκτρονικών λογιστικών συστημάτων	40
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4-ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΚΗ ΑΝΑΣΚΟΠΗΣΗ	44
4.1 Τεχνολογίες ψηφιοποίησης στη λογιστική.....	44
4.1.1 Cloud και λογιστική.....	44
4.1.2 Διαδίκτυο των πραγμάτων και λογιστική.....	46
4.1.3 Blockchain και λογιστική	48
4.1.4 Μεγάλα δεδομένα και λογιστική.....	49
4.2 Τεχνολογικά χαρακτηριστικά και εφαρμογή συστήματος ηλεκτρονικής λογιστικής.....	50
4.3 Επιχειρηματικά χαρακτηριστικά και εφαρμογή συστήματος ηλεκτρονικής λογιστικής.....	51
4.4 Εξωτερικά χαρακτηριστικά και εφαρμογή συστήματος ηλεκτρονικής λογιστικής ..	52
4.5 Επιπτώσεις της ψηφιακής τεχνολογίας στις δεξιότητες και στον ρόλο των λογιστών	53
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5-ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ.....	57
5.1 Συμπεράσματα.....	57
ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ.....	61

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1-ΕΙΣΑΓΩΓΗ

1.1 Εισαγωγή

Η λογιστική είναι ένα σύστημα που προορίζεται για τη μέτρηση των επιχειρηματικών δραστηριοτήτων, την επεξεργασία πληροφοριών σε αναφορές και τη διάθεση των ευρημάτων στους υπεύθυνους λήψης αποφάσεων. Τα έγγραφα, τα οποία κοινοποιούν αυτά τα ευρήματα σχετικά με την απόδοση ενός οργανισμού σε νομισματικούς όρους, ονομάζονται οικονομικές καταστάσεις. Συνήθως, η λογιστική νοείται ως η γλώσσα της επιχείρησης.

Η λογιστική είναι ένα σημαντικό μέρος κάθε επιχείρησης. Όλες οι επιχειρήσεις και οι εταιρείες, ακόμη και οι μη κερδοσκοπικοί οργανισμοί διευθύνονται από αποφάσεις που λαμβάνονται με βάση τις οικονομικές τους εκθέσεις. Οι περισσότεροι διευθυντές γνωρίζουν αυτήν τη σημασία και γι' αυτό οι λογιστικές λειτουργίες περιλαμβάνονται σε όλες τις επιχειρήσεις και ανάλογα με το μέγεθος της επιχείρησης, ο τομέας αυτός μπορεί να περιλαμβάνει μόνο ένα άτομο ή ένα ολόκληρο τμήμα. Η ευθύνη μιας λογιστικής λειτουργίας είναι η ανάλυση των χρηματοοικονομικών συναλλαγών μιας εταιρείας και η παροχή διαφανών αναφορών (Deshmukh, 2006).

Επομένως, χρειάζεται ειδικούς για την παροχή οικονομικής και λογιστικής υποστήριξης για την εταιρεία (Ramjee, 2019). Το λογιστικό τμήμα παρέχει μια έκθεση που αναφέρεται ως οικονομική κατάσταση. Αυτή περιλαμβάνει την κατάσταση λογαριασμού αποτελεσμάτων, την κατάσταση ταμειακών ροών και τους ισολογισμούς ή άλλες οικονομικές καταστάσεις όπως φορολογικές δηλώσεις, τις οποίες παρέχει στους κυβερνητικούς χρήστες (Hermanson et al, 2010).

Οι λογιστικές λειτουργίες έχουν πιο σημαντικούς ρόλους σε κάθε μεμονωμένη επιχείρηση, όπως έχει αναφερθεί από τους Hermanson et al. (2010). Οι λογιστές αναλύουν και ερμηνεύουν οικονομικές πληροφορίες, προετοιμάζουν οικονομικές καταστάσεις, διεξάγουν ελέγχους, σχεδιάζουν λογιστικά συστήματα, προετοιμάζουν προβλέψεις και προϋπολογισμούς και παρέχουν φορολογικές υπηρεσίες. Η τεχνολογική ανάπτυξη και η ανάγκη εφαρμογής νέων τεχνολογιών αναγκάζουν τις βιομηχανίες και τις εταιρείες να προσαρμοστούν στις νέες τάσεις.

Ως εκ τούτου, η ανάγκη απόκτησης νέων δεξιοτήτων και προσόντων από τους υπαλλήλους γίνεται πιο σημαντική από ποτέ (KPMG, 2017b). Η ανταγωνιστική πίεση και οι τεχνολογίες ανάγκασαν τους επαγγελματίες στον τομέα της λογιστικής να αυξήσουν τις δεξιότητες και ικανότητες που διαθέτουν. Αυτές οι ικανότητες και δεξιότητες διαδραματίζουν σημαντικό ρόλο στο πραγματικό εργασιακό περιβάλλον.

Καθίσταται επομένως σαφές ότι οι λογιστές σε όλο τον κόσμο αντιμετωπίζουν γρήγορη ψηφιοποίηση και αυτοματοποίηση που μπορεί να απειλήσουν τις δουλειές τους, επειδή επικεντρώνονται σε καθημερινές εργασίες όπως η λογιστική και η εισαγωγή δεδομένων (Dimitriou και Matei, 2014). Παρ'όλα αυτά, οι λογιστές σήμερα κατανοούν πλήρως τις ευκαιρίες της ψηφιοποίησης, των τεχνολογιών της πληροφορίας και της χρήσης νευρωνικών δικτύων, συμπεριλαμβανομένης της τεχνητής νοημοσύνης.

Αυτές οι ευκαιρίες αλλάζουν ριζικά την τρέχουσα κατάσταση των πραγμάτων και των επιχειρηματικών μοντέλων με εφαρμογές που βρίσκονται, για παράδειγμα, στη φορολογική διαχείριση (Omoteso, 2012). Επιπλέον, είναι δυνατό να αναπτυχθούν πολλές νέες επιχειρηματικές εφαρμογές, όπως υπηρεσίες υλοποίησης, απόκτηση και ανάλυση πληροφοριών, ενώ θα πρέπει να σημειωθεί ότι όλα αυτά γίνονται από τις λύσεις της μηχανικής μάθησης που βασίζονται σε αλγόριθμους.

Η ψηφιοποίηση δεν είναι υποκατάστατο των παραδοσιακών συστημάτων, αλλά είναι η χρήση της τεχνολογίας για τη βελτίωση των υπαρχόντων συστημάτων ή υπηρεσιών. Ωστόσο, δεν είναι μόνο η τεχνολογία, αλλά και το μεταβαλλόμενο επιχειρηματικό σενάριο, οι επιχειρηματικές διαδικασίες και η κουλτούρα λειτουργίας που οδηγούν τον ψηφιακό μετασχηματισμό στην επιτυχία.

Η ψηφιοποίηση είναι κάτι περισσότερο από το cloud, τα μεγάλα δεδομένα ή την τεχνολογία κινητής τηλεφωνίας. Η υιοθέτηση νέων τεχνολογικών εργαλείων αυξάνει την αυτοματοποίηση των διαδικασιών για υπηρεσίες όπως τιμολόγηση και επαλήθευση των στοιχείων του πελάτη. Η ψηφιοποίηση άλλαξε τα οικονομικά μοντέλα για να επιτρέψει στους πόρους να επικεντρωθούν περισσότερο στην απόκτηση πληροφοριών παρά στις συναλλαγές.

1.2 Σκοπός της εργασίας

Η τεχνολογία αναπτύσσεται συνεχώς στον τομέα της λογιστικής. Πολλές νέες τεχνολογίες έχουν εφευρεθεί για να διευκολύνουν τους λογιστές να αυξήσουν την ποιότητα της απόδοσής τους. Μερικές φορές μια εταιρεία εφαρμόζει μια νέα μοντέρνα τεχνολογία μόνο για να είναι ενημερωμένη με την αγορά, αλλά μετά από λίγο βλέπουν ότι η τεχνολογία δεν είναι κατάλληλη για τους υπαλλήλους της εταιρείας τους ή το μέγεθος της επιχείρησης.

Επομένως, τόσο οι επενδυτές όσο και οι δημιουργοί της τεχνολογίας πρέπει να γνωρίζουν τα χαρακτηριστικά της επιχείρησης και τις ανάγκες της. Από την άλλη πλευρά, οι εργαζόμενοι πρέπει να προετοιμαστούν για την πραγματική ανταγωνιστική αγορά ενώ είναι απαραίτητο να γνωρίζουν τι είδους δεξιότητες και ποιες γνώσεις πρέπει να μάθουν για να μπορέσουν να μπουν στην αγορά. Ως εκ τούτου, ο σκοπός αυτής της μελέτης είναι να επεκτείνει τις τρέχουσες γνώσεις σχετικά με τις επιπτώσεις της ψηφιοποίησης στον τομέα της λογιστικής και την ανάγκη για νέες δεξιότητες.

Αναλυτικότερα, ο κύριος στόχος αυτής της εργασίας είναι να μελετήσει και να παρουσιάσει αφενός την εξέλιξη και αφετέρου την επίδραση της ψηφιοποίησης στον κλάδο της λογιστικής. Μέσω της βιβλιογραφικής ανάλυσης που θα πραγματοποιηθεί θα απαντήσουμε στα βασικά ερωτήματα τα οποία είναι τα ακόλουθα:

- Ποιες τεχνολογίες επιδρούν στον τομέα της λογιστικής;
- Ποιες είναι οι επιπτώσεις των αναδυόμενων τεχνολογιών στο ρόλο και τις δεξιότητες των λογιστών;
- Πώς οι αναδυόμενες τεχνολογίες μεταμορφώνουν την καθημερινή εργασία των λογιστών;
- Τι σημαίνει αυτό για τον ρόλο των σημερινών λογιστών;
- Ποιες δεξιότητες αναμένεται να έχουν οι λογιστές στην εποχή της ψηφιοποίησης;

1.3 Δομή της εργασίας

Το πρώτο κεφάλαιο της εργασίας κάνει μία εισαγωγή στο θέμα ενώ συνεχίζει με τον σκοπό της εργασίας, παραθέτοντας τα ερευνητικά ερωτήματα καθώς επίσης και με τη δομή της εργασίας. Έπειτα, στο δεύτερο κεφάλαιο αναλύουμε την έννοια της λογιστικής, τα χαρακτηριστικά των λογιστικών πληροφοριών καθώς επίσης και τους χρήστες των λογιστικών πληροφοριών. Προχωρώντας στο τρίτο κεφάλαιο περιγράφουμε την ψηφιακή καινοτομία στον κλάδο της λογιστικής. Ειδικότερα, σε αυτό το κεφάλαιο μελετάμε την ψηφιακή καινοτομία, τα στάδια της τεχνολογικής εξέλιξης στη λογιστική, καθώς επίσης την ψηφιακή και την ηλεκτρονική λογιστική.

Στη συνέχεια, στο τέταρτο κεφάλαιο παρουσιάζουμε τις μελέτες που έχουν γίνει αναφορικά με την επίδραση της ψηφιοποίησης στη λογιστική. Επίσης, αναλύονται και οι μελέτες που εξετάζουν τα χαρακτηριστικά που επιδρούν στην εφαρμογή του συστήματος της ηλεκτρονικής λογιστικής, ενώ εξετάζεται και η επίδραση της ψηφιοποίησης στον ρόλο και τις δεξιότητες των λογιστών. Τέλος, στο πέμπτο κεφάλαιο αναλύουμε τα συμπεράσματα στα οποία καταλήγουμε.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2-Η ΕΝΝΟΙΑ ΤΗΣ ΛΟΓΙΣΤΙΚΗΣ

2.1 Ορισμός της λογιστικής

Η λογιστική είναι η διαδικασία καταγραφής χρηματοοικονομικών συναλλαγών που σχετίζονται με μια επιχείρηση. Η λογιστική διαδικασία περιλαμβάνει σύνοψη, ανάλυση και αναφορά αυτών των συναλλαγών σε οργανισμούς εποπτείας, ρυθμιστικές αρχές και οντότητες είσπραξης φόρων. Οι οικονομικές καταστάσεις που χρησιμοποιούνται στη λογιστική είναι μια συνοπτική περίληψη των χρηματοοικονομικών συναλλαγών για μια λογιστική περίοδο, συνοψίζοντας τις λειτουργίες μιας εταιρείας, την οικονομική θέση και τις ταμειακές ροές (Banerjee, 2005).

Η λογιστική αποτελεί μία από τις βασικότερες λειτουργίες για όλες τις επιχειρήσεις. Για τον τομέα της λογιστικής σε μία μικρή εταιρεία είναι υπεύθυνος ένας λογιστής συνήθως, ενώ σε μεγάλες εταιρείες συνήθως το κομμάτι της λογιστικής ανατίθεται σε μεγάλα οικονομικά τμήματα που απαρτίζονται από πολλούς υπαλλήλους. Οι αναφορές που δημιουργούνται από διάφορες ροές λογιστικής, όπως η λογιστική κόστους και η διαχειριστική λογιστική, είναι πολύτιμες στη βοήθεια της διοίκησης στη διαδικασία λήψης ενημερωμένων επιχειρηματικών αποφάσεων (Sehgal, 2005).

Οι οικονομικές καταστάσεις που συνοψίζουν τις δραστηριότητες μιας μεγάλης εταιρείας, την οικονομική θέση και τις ταμειακές ροές για μια συγκεκριμένη περίοδο είναι συνοπτικές και ενοποιημένες αναφορές που βασίζονται σε χιλιάδες μεμονωμένες χρηματοοικονομικές συναλλαγές. Οι διάφοροι ορισμοί και εξηγήσεις της λογιστικής που προτείνονται από διαφορετικούς λογιστές εμπειρογνώμονες από καιρό σε καιρό, καταλήγουν στη φύση της λογιστικής που μπορεί να χαρακτηριστεί όπως ακολούθως (Mahesh, 2017).

1. Λογιστική ως δραστηριότητα παροχής υπηρεσιών

Η λογιστική είναι μια δραστηριότητα παροχής υπηρεσιών και η λειτουργία της είναι να παρέχει ποσοτικές πληροφορίες, κυρίως χρηματοοικονομικής φύσης, σχετικά με τις οικονομικές οντότητες, οι οποίες προορίζονται να είναι χρήσιμες στη λήψη οικονομικών αποφάσεων και στη λήψη λογικών επιλογών μεταξύ εναλλακτικών ενεργειών. Αυτό σημαίνει ότι η λογιστική συλλέγει οικονομικές πληροφορίες για διάφορους χρήστες για

τη λήψη αποφάσεων και την αντιμετώπιση επιχειρηματικών ζητημάτων. Η λογιστική από μόνη της δεν μπορεί να δημιουργήσει πλούτο, αν παράγει πληροφορίες που είναι χρήσιμες σε άλλους, μπορεί όμως να βοηθήσει στη δημιουργία και τη συντήρηση του πλούτου (Mahesh, 2017).

2. Λογιστική ως επάγγελμα

Ένα επάγγελμα είναι μια καριέρα που περιλαμβάνει την απόκτηση μιας εξειδικευμένης τυπικής εκπαίδευσης πριν από την παροχή οποιασδήποτε υπηρεσίας. Η λογιστική είναι ένα συστηματοποιημένο σύνολο γνώσεων που αναπτύχθηκε με την πρόοδο του εμπορίου και των επιχειρήσεων κατά τον τελευταίο αιώνα. Η λογιστική εκπαίδευση παρέχεται από εθνικά και διεθνώς αναγνωρισμένα όργανα όπως το Αμερικανικό Ινστιτούτο Πιστοποιημένων Δημόσιων Λογιστών, η Ένωση Ορκωτών Λογιστών και άλλα. Θα μπορούσε να πει κανείς ότι κατά κάποιο τρόπο, η λογιστική ως επάγγελμα έχει αποκτήσει το ανάλογο επίπεδο με εκείνο του νόμου, της ιατρικής ή της αρχιτεκτονικής (Mahesh, 2017)

3. Λογιστική ως κοινωνική δύναμη

Αρχικά η λογιστική είχε ως στόχο να εξυπηρετήσει το συμφέρον των ιδιοκτητών. Κάτω από το μεταβαλλόμενο επιχειρηματικό περιβάλλον, η πειθαρχία της λογιστικής και του λογιστή πρέπει να παρακολουθούν και να προστατεύουν τα συμφέροντα άλλων ανθρώπων που συνδέονται άμεσα ή έμμεσα με τη λειτουργία της σύγχρονης επιχείρησης. Η κοινωνία αποτελείται από ανθρώπους ως πελάτες, μετόχους, πιστωτές και επενδυτές.

Τα λογιστικά δεδομένα πρέπει να χρησιμοποιηθούν για την επίλυση των προβλημάτων του κοινού γενικά, όπως είναι ο προσδιορισμός και ο έλεγχος των τιμών. Επομένως, η διαφύλαξη του δημοσίου συμφέροντος μπορεί καλύτερα να διευκολυνθεί με τη βοήθεια κατάλληλων, επαρκών και αξιόπιστων λογιστικών πληροφοριών και ως εκ τούτου με τον τρόπο αυτόν επωφελείται η ευρύτερη κοινωνία (Mahesh, 2017).

4. Λογιστική ως “γλώσσα” της επιχείρησης

Η λογιστική αναφέρεται πολλές φορές σαν «γλώσσα της επιχείρησης». Είναι ένα μέσο αναφοράς και κοινοποίησης πληροφοριών σχετικά με μια επιχείρηση. Η λογιστική πρέπει χρησιμοποιείται στην επικοινωνία επιχειρηματικών εκδηλώσεων. Η γλώσσα και η λογιστική έχουν κοινά χαρακτηριστικά όσον αφορά τους κανόνες και τα σύμβολα. Και οι δύο βασίζονται σε θεμελιώδεις κανόνες και σύμβολα. Στη γλώσσα αυτοί είναι γνωστοί

ως γραμματικοί κανόνες και στη λογιστική ονομάζονται λογιστικοί κανόνες. Η έκφραση, η έκθεση και η παρουσίαση των λογιστικών δεδομένων, όπως αριθμοί και λέξεις χρέωση και πίστωση, γίνονται δεκτά ως σύμβολα που είναι μοναδικά στον κλάδο της λογιστικής (Mahesh, 2017).

5. Λογιστική ως επιστήμη ή τέχνη

Η επιστήμη είναι ένα συστηματοποιημένο σώμα γνώσης. Καθιερώνει μια σχέση αιτίας και αποτελέσματος στα διάφορα σχετικά φαινόμενα. Βασίζεται επίσης σε ορισμένες θεμελιώδεις αρχές. Η λογιστική έχει τις δικές της αρχές στο σύστημα διπλής εισόδου, το οποίο εξηγεί ότι κάθε συναλλαγή έχει διπλή πτυχή, δηλαδή χρέωση και πίστωση. Έτσι, μπορούμε να πούμε ότι η λογιστική είναι μια επιστήμη. Η λογιστική είναι μια τέχνη καθώς απαιτεί επίσης γνώση, ενδιαφέρον και εμπειρία για τη συντήρηση των λογιστικών βιβλίων με συστηματικό τρόπο (Mahesh 2017).

6. Λογιστική ως σύστημα πληροφοριών

Η λογιστική πειθαρχία είναι και θα είναι η πιο χρήσιμη για την απόκτηση όλων των επιχειρηματικών γνώσεων στο εγγύς μέλλον. Οι άνθρωποι θα είναι συνεχώς εκτεθειμένοι σε λογιστικές πληροφορίες στην καθημερινή τους ζωή. Οι λογιστικές πληροφορίες εξυπηρετούν τόσο επιχειρήσεις που αναζητούν κέρδη όσο και μη κερδοσκοπικούς οργανισμούς. Το λογιστικό σύστημα ενός οργανισμού που αναζητά κέρδος είναι ένα σύστημα πληροφοριών που έχει σχεδιαστεί για να παρέχει σχετικές οικονομικές πληροφορίες σχετικά με τους πόρους της εταιρείας και την επίδραση της χρήσης τους (Sehgal, 2005).

Οι πληροφορίες είναι σχετικές και πολύτιμες εάν οι υπεύθυνοι λήψης αποφάσεων μπορούν να τις χρησιμοποιήσουν για να αξιολογήσουν τις οικονομικές συνέπειες διαφόρων εναλλακτικών λύσεων. Η λογιστική γενικά δεν παράγει τις βασικές πληροφορίες που είναι τα ακατέργαστα χρηματοοικονομικά δεδομένα, αλλά αντίθετα αυτά προκύπτουν από τις καθημερινές συναλλαγές της επιχείρησης. Ως σύστημα πληροφοριών, η λογιστική συνδέει μια πηγή πληροφοριών ή έναν πομπό, ένα κανάλι επικοινωνίας που είναι οι οικονομικές καταστάσεις) και ένα σύνολο δεκτών που είναι οι εξωτερικοί χρήστες (Mahesh, 2017).

2.2 Λογιστικές έννοιες

Οι λογιστικές έννοιες ορίζονται ως βασικές παραδοχές βάσει των οποίων συντάσσονται οι οικονομικές καταστάσεις μιας επιχειρηματικής οντότητας. Χρησιμοποιούνται ως θεμέλιο για τη διαμόρφωση διαφόρων μεθόδων και διαδικασιών καταγραφής και παρουσίασης των επιχειρηματικών συναλλαγών. Οι σημαντικές λογιστικές έννοιες είναι οι παρακάτω (Ramjee, 2019):

- **Έννοια της επιχειρηματικής οντότητας**

Σύμφωνα με αυτήν την έννοια, η επιχείρηση αντιμετωπίζεται ως οντότητα ξεχωριστή από τους ιδιοκτήτες της. Θεωρείται ως μια ξεχωριστή λογιστική οντότητα που ελέγχει τους πόρους της εταιρείας και είναι υπεύθυνη για αυτούς. Όλες οι συναλλαγές της επιχείρησης καταγράφονται στα βιβλία της επιχείρησης από την άποψη της επιχείρησης.

Οι συναλλαγές καταγράφονται επίσης μεταξύ του ιδιοκτήτη και της επιχείρησης, για παράδειγμα, όταν το κεφάλαιο παρέχεται από τον ιδιοκτήτη, το λογιστικό αρχείο θα δείχνει ότι η επιχείρηση έχει λάβει τόσα χρήματα και ως προς τον ιδιοκτήτη. Αυτή η ιδέα βασίζεται στην αίσθηση ότι οι ιδιοκτήτες αναθέτουν πόρους στη διοίκηση και η διοίκηση αναμένεται να χρησιμοποιήσει αυτούς τους πόρους προς όφελος της επιχείρησης και να λογοδοτήσει για τους πόρους που έχει στη διάθεσή της (Borthick et al., 2006).

Ως εκ τούτου, στη λογιστική για κάθε τύπο επιχειρηματικής οργάνωσης, είτε πρόκειται για μοναδική εμπορική δραστηριότητα είτε για εταιρική σχέση ή μετοχική εταιρεία, η επιχείρηση αντιμετωπίζεται ως ξεχωριστή λογιστική οντότητα. Η αποτυχία αναγνώρισης της επιχείρησης ως ξεχωριστής λογιστικής οντότητας θα καθιστούσε εξαιρετικά δύσκολη την αξιολόγηση της απόδοσης της επιχείρησης, καθώς οι ιδιωτικές συναλλαγές θα μπορούσαν να αναμιχθούν με την επιχειρηματική συναλλαγή.

Το συνολικό αποτέλεσμα της υιοθέτησης αυτής της έννοιας είναι ότι καταγράφονται και αναφέρονται μόνο οι επιχειρηματικές συναλλαγές και όχι οι προσωπικές συναλλαγές των ιδιοκτητών. Επίσης, το εισόδημα ή το κέρδος είναι ιδιοκτησία της επιχείρησης, εκτός εάν κατανέμονται μεταξύ των ιδιοκτητών. - Τα προσωπικά περιουσιακά στοιχεία των κατόχων ή των μετόχων δεν λαμβάνονται υπόψη κατά την καταγραφή και αναφορά των περιουσιακών στοιχείων της επιχειρηματικής οντότητας.

- **Έννοια μέτρησης χρημάτων**

Η έννοια της μέτρησης χρημάτων υποστηρίζει ότι η λογιστική είναι μια διαδικασία μέτρησης και επικοινωνίας των δραστηριοτήτων της επιχείρησης που είναι μετρήσιμες

σε νομισματικούς όρους. Έτσι, καταγράφονται μόνο τέτοιες συναλλαγές και γεγονότα που μπορούν να ερμηνευτούν ως χρήματα (Vera-Munoz et al., 2006). Τα γεγονότα που δεν μπορούν να εκφραστούν σε χρήματα δεν βρίσκουν θέση στα βιβλία λογαριασμού, αν και μπορεί να είναι πολύ σημαντικά για την επιχείρηση. Μη νομισματικά γεγονότα όπως, ο θάνατος, η διαφωνία και άλλα, δεν καταγράφονται στα βιβλία, παρόλο που αυτά μπορεί να έχουν μεγάλη επίδραση.

Συνεπώς, η λογιστική δεν παρέχει πλήρη περιγραφή των γεγονότων σε μια επιχείρηση ή ακριβή εικόνα των συνθηκών της επιχείρησης. Έτσι, οι λογιστικές πληροφορίες είναι ουσιαστικά σε νομισματικούς όρους που ποσοτικοποιούνται. Το λογιστικό σύστημα αντιμετωπίζει όλες τις μονάδες χρήματος ως ίδιες ανεξάρτητα από τη χρονική τους διάσταση. Αυτό έχει δημιουργήσει αμφιβολίες για τη χρησιμότητα των λογιστικών δεδομένων, οδηγώντας στην εισαγωγή της λογιστικής πληθωρισμού.

- **Έννοια κόστους**

Σύμφωνα με την έννοια του κόστους, τα διάφορα περιουσιακά στοιχεία που αποκτώνται από μια εταιρεία πρέπει να καταγράφονται με βάση τα πραγματικά ποσά που εμπλέκονται ή δαπανώνται. Αυτό το ποσό ή το κόστος θα είναι η βάση για όλες τις μεταγενέστερες λογιστικές καταστάσεις για τα περιουσιακά στοιχεία. Η έννοια του κόστους δεν σημαίνει ότι τα περιουσιακά στοιχεία θα εμφανίζονται πάντα στο κόστος. Το πάγιο περιουσιακό στοιχείο θα καταχωρείται στο κόστος κατά τη στιγμή της αγοράς του, αλλά μπορεί συστηματικά να μειωθεί η αξία του με την χρέωση των αποσβέσεων.

Αυτά τα περιουσιακά στοιχεία τελικά εξαφανίζονται από τον ισολογισμό όταν τελειώσει η οικονομική τους ζωή και έχουν αποσβεστεί πλήρως. Μπορεί να σημειωθεί ότι εάν δεν έχει πληρωθεί τίποτα για την απόκτηση, δεν θα εμφανίζεται στα λογιστικά βιβλία ως περιουσιακό στοιχείο. Η έννοια του κόστους δεν έχει μεγάλη σημασία για τους επενδυτές και άλλους χρήστες, επειδή ενδιαφέρονται περισσότερο να γνωρίζουν τι πραγματικά αξίζει η επιχείρηση σήμερα και όχι το αρχικό κόστος.

- **Έννοια ανησυχίας**

Οι επιχειρηματικές συναλλαγές καταγράφονται με την υπόθεση ότι η επιχείρηση θα συνεχιστεί για μεγάλο χρονικό διάστημα. Δεν υπάρχει ούτε η πρόθεση ούτε η αναγκαιότητα εκκαθάρισης του συγκεκριμένου επιχειρηματικού εγχειρήματος στο άμεσο μέλλον. Επομένως, θα είναι σε θέση να εκπληρώσει τις συμβατικές υποχρεώσεις

της και να χρησιμοποιήσει τους πόρους της σύμφωνα με τα σχέδια και τους προκαθορισμένους στόχους. Σε αυτήν την έννοια γίνεται σαφής διάκριση μεταξύ περιουσιακών στοιχείων και εξόδων (Ramjee, 2019).

Οι συναλλαγές καταγράφονται με τέτοιο τρόπο ώστε να λαμβάνονται επίσης υπόψη τα οφέλη που πιθανόν να προκύψουν στο μέλλον από τα χρήματα που δαπανώνται τώρα ή τις μελλοντικές συνέπειες των γεγονότων που συμβαίνουν τώρα. Λόγω αυτής της αντίληψης, τα πάγια περιουσιακά στοιχεία αποτιμώνται με βάση το κόστος μείον την κατάλληλη απόσβεση έχοντας υπόψη την αναμενόμενη ωφέλιμη ζωή τους, αγνοώντας τις διακυμάνσεις των τιμών αυτών των περιουσιακών στοιχείων.

Ωστόσο, εάν είναι βέβαιο ότι μια επιχείρηση θα συνεχιστεί για περιορισμένο χρονικό διάστημα, τότε τα λογιστικά αρχεία θα τηρούνται με βάση την αναμενόμενη διάρκεια ζωής της επιχείρησης και δεν θα χρειάζονται τόσο λεπτομερείς λογιστικές πληροφορίες όσον αφορά τα έσοδα και τις κεφαλαιουχικές δαπάνες (Vera-Munoz et al., 2006).

Όταν μια επιχείρηση εκκαθαρίζει ένα υποκατάστημα ή ένα τμήμα των δραστηριοτήτων της, η ικανότητα της επιχείρησης να συνεχίσει ως συνεχιζόμενη ανησυχία δεν επηρεάζεται. Όμως, η επιχείρηση δεν θα θεωρείται συνεχιζόμενη ανησυχία εάν τεθεί υπό εκκαθάριση ή έχει καταστεί αφερέγγυα. Εάν η υπόθεση της συνεχιζόμενης δραστηριότητας δεν είναι έγκυρη, οι οικονομικές καταστάσεις θα πρέπει να αναφέρουν σαφώς αυτό το γεγονός.

- **Διπλή έννοια**

Αυτή η ιδέα βασίζεται στην τήρηση βιβλίων διπλής εγγραφής, πράγμα που σημαίνει ότι το λογιστικό σύστημα έχει ρυθμιστεί με τέτοιο τρόπο ώστε να καταγράφεται η καταγραφή των δύο όψεων κάθε συναλλαγής που επηρεάζει τα αρχεία. Η αναγνώριση των δύο πτυχών σε κάθε συναλλαγή είναι γνωστή ως έννοια διπλής όψης. Η σύγχρονη χρηματοοικονομική λογιστική βασίζεται σε έννοια διπλής όψης (Borthick et al., 2006).

Μια καταχώριση αποτελείται από χρέωση σε έναν ή περισσότερους λογαριασμούς και μια άλλη εγγραφή αποτελεί πίστωση σε κάποιους άλλους έναν ή περισσότερους λογαριασμούς. Ωστόσο, το συνολικό ποσό που χρεώνεται είναι πάντα ίσο με το συνολικό ποσό που πιστώθηκε. Επομένως, ανά πάσα στιγμή, τα συνολικά περιουσιακά στοιχεία μιας επιχείρησης είναι ίδια με τις συνολικές υποχρεώσεις της. Οι υποχρεώσεις έναντι

τρίτων είναι γνωστές ως υποχρεώσεις, αλλά μια υποχρέωση προς τους ιδιοκτήτες αναφέρεται ως κεφάλαιο (Sehgal, 2005).

- **Έννοια υλοποίησης**

Σύμφωνα με αυτήν την έννοια, τα έσοδα αναγνωρίζονται μόνο όταν πραγματοποιείται πώληση. Εάν δεν έχουν πραγματοποιηθεί χρήματα, δηλαδή έχουν ληφθεί μετρητά ή έχει αναληφθεί νομική υποχρέωση πληρωμής από τον πελάτη, καμία πώληση δεν μπορεί να ειπωθεί ότι πραγματοποιήθηκε και κανένα κέρδος δεν μπορεί να ειπωθεί ότι προέκυψε. Αποτρέπει τις επιχειρήσεις να διογκώσουν τα κέρδη τους καταγράφοντας εισόδημα που είναι πιθανό να συγκεντρώσουν, δηλαδή τα αναμενόμενα έσοδα ή κέρδη δεν καταγράφονται (Gupta, 2002).

- **Έννοια του δεδουλευμένου**

Κάθε συναλλαγή και γεγονός επηρεάζει, μία ή περισσότερες ή και τις τρεις πτυχές, δηλαδή τα περιουσιακά στοιχεία, τις υποχρεώσεις και το κεφάλαιο. Κανονικά όλες οι συναλλαγές διακανονίζονται σε μετρητά, αλλά ακόμη και αν δεν έχει γίνει διακανονισμός μετρητών, είναι σωστό να καταχωρηθεί η συναλλαγή ή το σχετικό γεγονός στα βιβλία.

Αυτή η έννοια συνεπάγεται ότι το εισόδημα πρέπει να μετριέται ως διαφορά μεταξύ εσόδων και εξόδων και όχι ως διαφορά μεταξύ εισπράξεων μετρητών και εκταμιεύσεων. Οι επιχειρηματικές συναλλαγές καταγράφονται όταν πραγματοποιούνται και όχι όταν λαμβάνονται ή γίνονται οι σχετικές πληρωμές. Αυτή η έννοια ονομάζεται δεδουλευμένη βάση λογιστικής και είναι θεμελιώδης για τη χρησιμότητα των χρηματοοικονομικών λογιστικών πληροφοριών.

Δεν είναι απαραίτητο να υπάρχει άμεσος διακανονισμός σε μετρητά για οποιαδήποτε συναλλαγή ή γεγονός και συνεπώς τα δεδουλευμένα έσοδα και έξοδα αναγνωρίζονται καθώς αποκτώνται και πραγματοποιούνται και καταγράφονται στις οικονομικές καταστάσεις της περιόδου. Με βάση αυτήν την ιδέα, πραγματοποιούνται εγγραφές προσαρμογής που σχετίζονται με τα ανεξόφλητα και προπληρωμένα έξοδα και τα έσοδα που λαμβάνονται εκ των προτέρων. Έχουν τον αντίκτυπό τους στον λογαριασμό αποτελεσμάτων και στον ισολογισμό (Borthick et al., 2006).

- **Έννοια της λογιστικής περιόδου**

Είναι συνηθισμένο η ζωή της επιχείρησης να χωρίζεται σε κατάλληλα μέρη ή τμήματα για την ανάλυση των αποτελεσμάτων που εμφανίζει η επιχείρηση. Κάθε τμήμα που διαιρείται έτσι είναι γνωστό ως λογιστική περίοδος. Είναι ένα χρονικό διάστημα στο τέλος του οποίου καταρτίζεται η κατάσταση εσόδων και ο ισολογισμός προκειμένου να εμφανίζονται τα αποτελέσματα των εργασιών και οι αλλαγές στους πόρους που έχουν συμβεί από την κατάρτιση των προηγούμενων καταστάσεων. Κατά κανόνα, η λογιστική περίοδος αποτελείται από δώδεκα μήνες (Gurta, 2002).

- **Έννοια της αντιστοίχισης εσόδων**

Αυτή η έννοια βασίζεται στην έννοια της λογιστικής περιόδου. Προκειμένου να προσδιοριστεί το κέρδος ή η ζημία που υπέστη η επιχείρηση σε μια συγκεκριμένη καθορισμένη λογιστική περίοδο, είναι απαραίτητο τα έξοδα της περιόδου να ταυτιστούν με τα έσοδα της περιόδου αυτής. Ο όρος «αντιστοίχιση» σημαίνει την κατάλληλη συσχέτιση των σχετικών εσόδων και εξόδων.

Επομένως, τα έσοδα που πραγματοποιούνται από την επιχείρηση κατά τη διάρκεια μιας περιόδου μπορούν να εξακριβωθούν μόνο όταν τα έσοδα που αποκτήθηκαν κατά τη διάρκεια μιας περιόδου συγκρίνονται με τις δαπάνες που πραγματοποιήθηκαν για την απόκτηση αυτών των εσόδων. Σύμφωνα με αυτήν την έννοια, θα πρέπει να γίνουν προσαρμογές για όλα τα εκκρεμή έξοδα, δεδουλευμένα εισοδήματα και μη δεδουλευμένα εισοδήματα κατά την προετοιμασία των τελικών λογαριασμών στο τέλος της λογιστικής περιόδου (Gurta, 2002).

2.3 Χαρακτηριστικά των λογιστικών πληροφοριών

Τα ποιοτικά χαρακτηριστικά των λογιστικών πληροφοριών είναι εκείνα που τείνουν να ενισχύουν την κατανόηση και τη χρησιμότητά τους. Προκειμένου να εκτιμηθεί εάν οι λογιστικές πληροφορίες είναι χρήσιμες για μία επενδυτική απόφαση, πρέπει να διαθέτουν χαρακτηριστικά αξιοπιστίας, συνάφειας, κατανοητότητας και συγκρισιμότητας.

- ** Αξιοπιστία**

Η αξιοπιστία σημαίνει ότι οι χρήστες πρέπει να μπορούν να εξαρτώνται από τις πληροφορίες. Η αξιοπιστία των λογιστικών πληροφοριών καθορίζεται από το βαθμό αντιστοιχίας μεταξύ του τι μεταδίδει η πληροφορία σχετικά με τις συναλλαγές ή τα γεγονότα που έχουν συμβεί, μετρηθεί και εμφανιστεί. Μια αξιόπιστη πληροφορία πρέπει

να είναι απαλλαγμένη από λάθη και προκαταλήψεις (Staubus, 2004). Για να διασφαλιστεί η αξιοπιστία, οι πληροφορίες που αποκαλύπτονται πρέπει να είναι αξιόπιστες, επαληθεύσιμες από ανεξάρτητα μέρη με την ίδια μέθοδο μέτρησης και να είναι ουδέτερες και πιστές.

Συνάφεια

Οι πληροφορίες πρέπει να είναι σχετικές προκειμένου να επηρεάσουν τις οικονομικές αποφάσεις των χρηστών, βοηθώντας τους να αξιολογούν τα γεγονότα ανά πάσα στιγμή. Οι λογιστικές πληροφορίες επηρεάζουν τη λήψη αποφάσεων, βοηθώντας τους επενδυτές, τους πιστωτές και άλλους χρήστες να αξιολογήσουν παρελθόντα και μελλοντικά γεγονότα. Συνεπώς, επιβεβαιώνουν ή διορθώνουν τις προηγούμενες προσδοκίες. Η συνάφεια των πληροφοριών επηρεάζεται από τη φύση και τη σημασία της. Για να είναι σχετικές, οι πληροφορίες πρέπει να είναι διαθέσιμες εγκαίρως, πρέπει να βοηθούν στην πρόβλεψη και στα σχόλια και πρέπει να επηρεάζουν τις αποφάσεις των χρηστών (Gupta, 2002).

Κατανοητότητα

Η κατανοητότητα σημαίνει ότι οι υπεύθυνοι λήψης αποφάσεων πρέπει να ερμηνεύουν τις λογιστικές πληροφορίες με την ίδια έννοια όπως αυτές προετοιμάζονται και τους μεταφέρονται. Οι ιδιότητες που διακρίνουν μεταξύ καλής και κακής επικοινωνίας σε ένα μήνυμα είναι θεμελιώδεις για την κατανόηση του μηνύματος. Ένα μήνυμα λέγεται ότι μεταδίδεται αποτελεσματικά όταν ερμηνεύεται από τον παραλήπτη του μηνύματος με την ίδια έννοια με την οποία το έστειλε ο αποστολέας. Οι λογιστές πρέπει να παρουσιάζουν τις συγκρίσιμες πληροφορίες με τον πιο ακατάλληλο τρόπο χωρίς να θυσιάζουν τη συνάφεια και την αξιοπιστία (Staubus, 2004).

Συγκρισιμότητα

Δεν αρκεί το ότι οι χρηματοοικονομικές πληροφορίες είναι σχετικές και αξιόπιστες σε μια συγκεκριμένη στιγμή, σε μια συγκεκριμένη περίπτωση ή για μια συγκεκριμένη αναφέρουσα οντότητα. Αλλά είναι εξίσου σημαντικό οι χρήστες των οικονομικών αναφορών γενικού σκοπού να είναι σε θέση να συγκρίνουν διάφορες πτυχές μιας οντότητας σε διαφορετική χρονική περίοδο και με άλλες οντότητες. Για να είναι

συγκρίσιμες, οι λογιστικές αναφορές πρέπει να ανήκουν σε μια κοινή περίοδο και να χρησιμοποιούν κοινή μονάδα μέτρησης και μορφή αναφοράς.

Επικαιρότητα

Όσο πιο γρήγορα οι πληροφορίες κοινοποιούνται ή παρέχονται στους χρήστες, τόσο πιθανότερο είναι να επηρεάσουν τις αποφάσεις τους. Ως εκ τούτου, για έγκαιρη λήψη αποφάσεων οι λογιστικές πληροφορίες θα πρέπει να είναι διαθέσιμες την κατάλληλη στιγμή χωρίς καθυστερήσεις.

Κόστος-όφελος

Οι λογιστικές πληροφορίες πρέπει να είναι χρήσιμες για τους περισσότερους ανθρώπους που θέλουν να τις χρησιμοποιήσουν και η προετοιμασία αυτών των χρήσιμων πληροφοριών δεν πρέπει να είναι δαπανηρή και χρονοβόρα διαδικασία. Η έμφαση δίνεται στην εξέταση κόστους-οφέλους και το όφελος που προκύπτει από πληροφορίες θα πρέπει κανονικά να υπερβαίνει το κόστος παροχής τους (Sehgal, 2005).

Επαληθευσιμότητα

Η επαλήθευση διασφαλίζει την αλήθεια των καταγεγραμμένων συναλλαγών, οι οποίες μπορούν να ελεγχθούν από άλλα πρόσωπα εκτός από τον ίδιο τον λογιστή.

Ουδετερότητα

Οι λογιστικές πληροφορίες είναι ουδέτερες με την έννοια ότι πρέπει να είναι απαλλαγμένες από προκατάληψη και δεν πρέπει να ευνοούν τη μία ομάδα έναντι της άλλης. Η ουδετερότητα είναι σημαντική ειδικά για τους εξωτερικούς χρήστες λογιστικών πληροφοριών.

Πληρότητα

Η πληρότητα σημαίνει ότι όλες οι σημαντικές πληροφορίες που είναι απαραίτητες για τους επενδυτές, τους πιστωτές ή άλλους χρήστες για την αξιολόγηση της οικονομικής θέσης και των αποτελεσμάτων λειτουργίας του οργανισμού έχουν γνωστοποιηθεί στις οικονομικές καταστάσεις (Lambert, 2001).

2.4 Χρήστες λογιστικών πληροφοριών

Ο βασικός στόχος της λογιστικής είναι να παρέχει πληροφορίες χρήσιμες για άτομα εντός του οργανισμού και για άτομα ή ομάδες εκτός του οργανισμού. Η λογιστική είναι η πειθαρχία που παρέχει πληροφορίες σχετικά με τους εξωτερικούς και εσωτερικούς χρήστες των πληροφοριών που μπορούν να βασίζονται αποφάσεις που οδηγούν στην κατανομή των οικονομικών πόρων στην κοινωνία (Sehgal, 2005).

2.4.1 Εξωτερικοί χρήστες λογιστικών πληροφοριών

Οι εξωτερικοί χρήστες είναι εκείνες οι ομάδες ή τα άτομα που βρίσκονται εκτός του οργανισμού και για τα οποία εκτελείται η λογιστική λειτουργία. Ακολουθούν οι διάφοροι εξωτερικοί χρήστες λογιστικών πληροφοριών:

1. Επενδυτές

Όσοι ενδιαφέρονται να επενδύσουν χρήματα σε έναν οργανισμό ενδιαφέρονται να γνωρίζουν την οικονομική υγεία του οργανισμού αλλά και πόσο ασφαλής είναι η επένδυση που έχει ήδη γίνει ή που επρόκειτο να γίνει. Για να γνωρίζουν την οικονομική κατάσταση, χρειάζονται λογιστικές πληροφορίες που θα τους βοηθήσουν να αξιολογήσουν τις προηγούμενες επιδόσεις και τις μελλοντικές προοπτικές της εταιρείας.

Έτσι, οι επενδυτές για τις επενδυτικές τους αποφάσεις εξαρτώνται σε μεγάλο βαθμό από τις λογιστικές πληροφορίες που περιλαμβάνονται στις οικονομικές καταστάσεις. Μπορούν να γνωρίζουν την κερδοφορία και την οικονομική θέση του οργανισμού στον οποίο ενδιαφέρονται να πραγματοποιήσουν αυτήν την επένδυση, κάνοντας μια μελέτη των λογιστικών πληροφοριών που δίνονται στις οικονομικές καταστάσεις της εκάστοτε εταιρείας (Lambert, 2001).

2. Πιστωτές

Οι πιστωτές, δηλαδή οι προμηθευτές αγαθών και υπηρεσιών με πίστωση, τραπεζίτες και άλλοι δανειστές χρημάτων, θέλουν να γνωρίζουν την οικονομική κατάσταση μιας επιχείρησης πριν από τη χορήγηση δανείων ή τη χορήγηση πίστωσης. Θέλουν να είναι σίγουροι ότι η εταιρεία δεν θα αντιμετωπίσει δυσκολία στην έγκαιρη πραγματοποίηση της πληρωμής τους. Για να γνωρίζουν την ρευστή θέση κάθε επιχείρησης, χρειάζονται λογιστικές πληροφορίες σχετικά με κυκλοφορούντα περιουσιακά στοιχεία, ταχεία

περιουσιακά στοιχεία και τρέχουσες υποχρεώσεις που είναι διαθέσιμες στις οικονομικές καταστάσεις.

3. Μέλη μη κερδοσκοπικών οργανώσεων

Μέλη μη κερδοσκοπικών οργανώσεων όπως σχολεία, κολέγια, νοσοκομεία, φιλανθρωπικά ιδρύματα και άλλα, χρειάζονται λογιστικές πληροφορίες για να μπορούν να γνωρίζουν πώς χρησιμοποιούνται τα εισφερόμενα κεφάλαιά τους και για να εξακριβωθεί εάν ο οργανισμός αξίζει συνεχή υποστήριξη ή εάν πρέπει να αποσυρθεί λαμβάνοντας υπόψη την κακή απόδοση που απεικονίζεται στις λογιστικές πληροφορίες. Γνωρίζοντας την απόδοση τέτοιων οργανισμών, το κριτήριο δεν θα είναι το κέρδος αλλά το κύριο κριτήριο θα είναι η υπηρεσία που παρέχεται στην κοινωνία (Sehgal, 2005).

4. Κυβέρνηση

Οι κεντρικές και κρατικές κυβερνήσεις ενδιαφέρονται για τις λογιστικές πληροφορίες επειδή θέλουν να γνωρίζουν τα κέρδη ή τις πωλήσεις για μια συγκεκριμένη περίοδο για λόγους φορολογίας. Οι δηλώσεις φόρου εισοδήματος είναι παραδείγματα οικονομικών εκθέσεων που συντάσσονται με πληροφορίες που λαμβάνονται απευθείας από τα λογιστικά αρχεία. Οι κυβερνήσεις χρειάζονται επίσης λογιστικές πληροφορίες για τη σύνταξη στατιστικών σχετικά με τις επιχειρήσεις, οι οποίες με τη σειρά τους βοηθούν στη σύνταξη εθνικών λογαριασμών.

5. Καταναλωτές

Οι καταναλωτές χρειάζονται λογιστικές πληροφορίες για την καθιέρωση του ορθού λογιστικού ελέγχου, έτσι ώστε το κόστος παραγωγής να μπορεί να μειωθεί με τη συνακόλουθη μείωση των τιμών των αγαθών που αγοράζουν. Μερικές φορές, οι τιμές ορισμένων αγαθών καθορίζονται από την κυβέρνηση, οπότε οι λογιστικές πληροφορίες για τον καθορισμό λογικών τιμών κρίνονται αναγκαίες. Με τον τρόπο αυτόν, οι τιμές καθορίζονται λαμβάνοντας υπόψη την εύλογη απόδοση στους κατασκευαστές των επενδύσεών τους που εμφανίζονται στα λογιστικά βιβλία (Lambert, 2001).

6. Ερευνητές

Οι λογιστικές πληροφορίες, ως καθρέφτης της οικονομικής απόδοσης ενός επιχειρηματικού οργανισμού, έχουν τεράστια αξία για τους ερευνητές που θέλουν να κάνουν μια μελέτη για τις χρηματοοικονομικές δραστηριότητες μιας συγκεκριμένης εταιρείας. Για να πραγματοποιήσει μια μελέτη σχετικά με τις χρηματοοικονομικές δραστηριότητες μιας συγκεκριμένης εταιρείας, ο ερευνητής χρειάζεται λεπτομερείς λογιστικές πληροφορίες σχετικά με τις αγορές, τις πωλήσεις, τα έξοδα, το κόστος των υλικών που χρησιμοποιήθηκαν, τα κυκλοφορούντα περιουσιακά στοιχεία, τις τρέχουσες υποχρεώσεις, τα πάγια περιουσιακά στοιχεία, τις μακροπρόθεσμες υποχρεώσεις και τα κεφάλαια των μετόχων που είναι διαθέσιμα στα λογιστικά αρχεία που τηρεί η εταιρεία.

2.4.2 Εσωτερικοί χρήστες λογιστικών πληροφοριών

Οι εσωτερικοί χρήστες των λογιστικών πληροφοριών είναι τα άτομα ή οι ομάδες που βρίσκονται εντός του οργανισμού. Στη συνέχεια αναλύονται οι κατηγορίες των εσωτερικών χρηστών (Deshmukh, 2006):

1. Ιδιοκτήτες

Οι ιδιοκτήτες παρέχουν χρήματα για τη λειτουργία μιας επιχείρησης και θέλουν να γνωρίζουν εάν τα χρήματά τους χρησιμοποιούνται σωστά ή όχι. Χρειάζονται λογιστικές πληροφορίες για να γνωρίζουν την κερδοφορία και την οικονομική θέση της εταιρείας στην οποία έχουν επενδύσει τα κεφάλαιά τους. Οι οικονομικές καταστάσεις που συντάσσονται κατά καιρούς από τα λογιστικά αρχεία τους απεικονίζουν την κερδοφορία και την οικονομική θέση.

2. Διοίκηση

Η διοίκηση θα πρέπει να διασφαλίζει ότι οι υφιστάμενοι εργάζονται σωστά. Οι λογιστικές πληροφορίες παρέχουν σημαντική βοήθεια προς αυτή την κατεύθυνση, διότι βοηθούν έναν διευθυντή στην εκτίμηση της απόδοσης των υφισταμένων. Η πραγματική απόδοση των εργαζομένων μπορεί να συγκριθεί με την απόδοση του προϋπολογισμού που αναμενόταν να επιτύχουν και μπορούν να ληφθούν διορθωτικά μέτρα εάν η πραγματική απόδοση δεν φτάνει το επιθυμητό αποτέλεσμα (Christensen, 1992).

2.5 Κατηγορίες της λογιστικής

Υπάρχουν επτά τύποι χρηματοοικονομικής λογιστικής. Κάθε κλάδος δημιουργήθηκε χάρη στις τεχνολογικές, οικονομικές ή βιομηχανικές εξελίξεις και έχει τη δική του εξειδικευμένη χρήση. Οι λογιστές τείνουν να ειδικεύονται σε έναν κλάδο. Ορισμένοι από αυτούς τους κλάδους της λογιστικής είναι σημαντικοί για τις μικρές επιχειρήσεις. Η χρησιμότητά τους αλλά και ο κάθε κλάδος αναλύονται παρακάτω.

1) Χρηματοοικονομική λογιστική

Η χρηματοοικονομική λογιστική ασχολείται με τη σύνταξη των οικονομικών καταστάσεων με βασικό σκοπό την παροχή πληροφοριών σε διάφορες ενδιαφερόμενες ομάδες, όπως πιστωτές, τράπεζες, μέτοχοι, χρηματοπιστωτικά ιδρύματα, κυβερνήσεις, καταναλωτές κ.λπ. Το εισόδημα η δήλωση και ο ισολογισμός δείχνουν τον τρόπο με τον οποίο οι δραστηριότητες της επιχείρησης έχουν διεξαχθεί κατά τη διάρκεια μιας δεδομένης χρονικής περιόδου (Lambert, 2001).

Η χρηματοοικονομική λογιστική επιβαρύνει την πρωταρχική ευθύνη των εξωτερικών αναφορών. Επομένως, η χρηματοοικονομική λογιστική βασίζεται σε ορισμένες έννοιες και συμβάσεις που περιλαμβάνουν την ξεχωριστή επιχειρηματική οντότητα, την έννοια της συνεχιζόμενης δραστηριότητας, την έννοια μέτρησης χρημάτων, την έννοια κόστους, την έννοια διπλής όψης, την έννοια λογιστικής περιόδου, την έννοια αντιστοίχισης, την έννοια υλοποίησης και άλλα (Staubus, 2004).

Η σημασία της χρηματοοικονομικής λογιστικής έγκειται στο γεγονός ότι βοηθά τη διοίκηση να κατευθύνει και να ελέγχει τις δραστηριότητες της εταιρείας και να πλαισιώνει σχετικές διαχειριστικές πολιτικές που σχετίζονται με τομείς όπως η παραγωγή, οι πωλήσεις, η χρηματοδότηση και άλλα. Οι πληροφορίες που παρέχονται από τη χρηματοοικονομική λογιστική είναι ενοποιημένης φύσης. Δεν υποδηλώνει διάσπαση για διαφορετικά τμήματα, διαδικασίες και προϊόντα.

Ως εκ τούτου, καθίσταται δύσκολη η αξιολόγηση της απόδοσης διαφορετικών υπομονάδων του οργανισμού. Η οικονομική λογιστική δεν βοηθά στη γνώση της συμπεριφοράς κόστους καθώς δεν διακρίνει μεταξύ σταθερού και μεταβλητού κόστους. Οι πληροφορίες που παρέχονται από τη χρηματοοικονομική λογιστική είναι ιστορικής φύσης και ως εκ τούτου η προβλεψιμότητα αυτών των πληροφοριών είναι περιορισμένη.

Η διοίκηση μιας εταιρείας πρέπει να λύσει συγκεκριμένα ερωτήματα όπως την επέκταση της επιχείρησης, την κατασκευή ή την αγορά ενός στοιχείου, την προσθήκη ή τη διαγραφή μιας σειράς προϊόντων, την επιλογή εναλλακτικών μεθόδων παραγωγής και άλλα. Οι χρηματοοικονομικές λογιστικές πληροφορίες βοηθούν ελάχιστα στην απάντηση αυτών των ερωτήσεων (Deshmukh, 2006).

Οι περιορισμοί της χρηματοοικονομικής λογιστικής, ωστόσο, δεν πρέπει να οδηγούν σε κάποιον να πιστεύει ότι δεν είναι χρήσιμη, καθώς η χρηματοοικονομική λογιστική είναι η πηγή πληροφοριών, η οποία μπορεί να αναλυθεί περαιτέρω και να ερμηνευθεί σύμφωνα με τις προσαρμοσμένες απαιτήσεις των υπευθύνων λήψης αποφάσεων.

2) Λογιστική διαχείρισης

Η λογιστική διαχείρισης είναι η προσαρμοσμένη λογιστική. Διευκολύνει τη διοίκηση παρέχοντας λογιστικές πληροφορίες με τέτοιο τρόπο ώστε να είναι ευνοϊκή για τη χάραξη πολιτικής και τη λειτουργία των καθημερινών λειτουργιών της επιχείρησης. Ο βασικός σκοπός της είναι να κοινοποιεί τα γεγονότα σύμφωνα με τις συγκεκριμένες ανάγκες των υπευθύνων λήψης αποφάσεων παρουσιάζοντας τις πληροφορίες με συστηματικό και ουσιαστικό τρόπο (Narayanaswamy, 2003).

Η λογιστική διαχείρισης, επομένως, βοηθά ειδικά στο σχεδιασμό και τον έλεγχο. Βοηθά στον καθορισμό προτύπων και σε περίπτωση διακυμάνσεων μεταξύ προγραμματισμένων και πραγματικών επιδόσεων, βοηθά στον καθορισμό της διορθωτικής ενέργειας. Η βασική εστίαση της λογιστικής διαχείρισης είναι μια μελλοντική δραστηριότητα που πρέπει να εκτελεστεί και όχι αυτό που έχει ήδη συμβεί στο παρελθόν. Δεδομένου ότι η λογιστική διαχείρισης ανταποκρίνεται στις συγκεκριμένες ανάγκες λήψης αποφάσεων, δεν βασίζεται σε σαφώς καθορισμένες αρχές. Οι αναφορές που δημιουργούνται από έναν λογιστή διαχείρισης μπορεί να έχουν οποιαδήποτε διάρκεια σύντομη ή μεγάλη, ανάλογα με το σκοπό.

3) Λογιστική κόστους

Μια σημαντική παραλλαγή της λογιστικής διαχείρισης είναι η ανάλυση κόστους. Η κοστολόγηση καταγράφει περίπλοκα αρχεία κόστους σχετικά με διάφορα προϊόντα, και λειτουργίες. Είναι η διαδικασία προσδιορισμού και συσσώρευσης του κόστους ενός συγκεκριμένου προϊόντος ή δραστηριότητας. Κάθε προϊόν, λειτουργία, εργασία ή

διαδικασία για την οποία το κόστος καθορίζεται και συσσωρεύεται, ονομάζεται κέντρο κόστους.

Ο βασικός σκοπός της κοστολόγησης είναι να παρέχει μια λεπτομερή κατανομή του κόστους διαφόρων τμημάτων, διαδικασιών, θέσεων εργασίας, προϊόντων, περιοχών πωλήσεων και άλλων έτσι ώστε να μπορεί να ασκείται αποτελεσματικός έλεγχος κόστους. Η κοστολόγηση βοηθά επίσης στη λήψη αποφάσεων για τα έσοδα, όπως αυτές που σχετίζονται με την τιμολόγηση, το μείγμα προϊόντων, τις αποφάσεις όγκου κέρδους, την επέκταση των επιχειρήσεων και τις αποφάσεις αντικατάστασης.

Οι στόχοι της κοστολόγησης, επομένως, μπορούν να συνοψιστούν με τη μορφή τριών σημαντικών δηλώσεων, τον προσδιορισμό του κόστους, τη διευκόλυνση του σχεδιασμού και του ελέγχου των επιχειρηματικών δραστηριοτήτων και την παροχή πληροφοριών για βραχυπρόθεσμη και μακροπρόθεσμη απόφαση. Η κοστολόγηση έχει συγκεκριμένα πλεονεκτήματα έναντι της χρηματοοικονομικής λογιστικής.

Το σύστημα κοστολόγησης παρέχει δεδομένα για επικερδή και μη κερδοφόρα προϊόντα και δραστηριότητες, προκαλώντας έτσι διορθωτικά μέτρα. Είναι πιο εύκολο να διαχωρίσει και να αναλύσει μεμονωμένα στοιχεία κόστους και να ελαχιστοποιήσει τις απώλειες και τις σπατάλες που προκύπτουν από τη διαδικασία κατασκευής. Οι μέθοδοι παραγωγής μπορούν να ποικίλουν έτσι ώστε να ελαχιστοποιείται το κόστος και να αυξάνονται τα κέρδη (Narayanawamy, 2003).

Η κοστολόγηση βοηθά στη λήψη ρεαλιστικών αποφάσεων τιμολόγησης σε περιόδους χαμηλής ζήτησης, ανταγωνιστικών συνθηκών και τεχνολογικών αλλαγών. Διάφορα εναλλακτικά προγράμματα δράσης μπορούν να αξιολογηθούν σωστά με τη βοήθεια δεδομένων που δημιουργούνται από τη λογιστική κόστους. Δεν θα ήταν υπερβολή εάν υποστηρίζονταν ότι ένα σύστημα κοστολόγησης εξασφαλίζει τη μέγιστη αξιοποίηση των φυσικών και ανθρώπινων πόρων. Ελέγχει τις απάτες και τους χειρισμούς και κατευθύνει τον εργοδότη και τους εργαζομένους στην επίτευξη του οργανωτικού στόχου (Staubus, 2004).

4) Φορολογική Λογιστική

Η φορολογική λογιστική αναφέρεται στους κανόνες που χρησιμοποιούνται για τη δημιουργία φορολογικών περιουσιακών στοιχείων και υποχρεώσεων στα λογιστικά αρχεία μιας επιχείρησης. Η φορολογική λογιστική προέρχεται από τον κώδικα

εσωτερικών εσόδων και όχι από ένα λογιστικό πλαίσιο. Η φορολογική λογιστική μπορεί να οδηγήσει στη δημιουργία ενός φορολογητέου εισοδήματος που ποικίλλει από το ποσό εισοδήματος που αναφέρεται στην κατάσταση λογαριασμού αποτελεσμάτων.

Ο λόγος για τη διαφορά είναι ότι οι φορολογικοί κανόνες ενδέχεται να επιταχύνουν ή να καθυστερήσουν την αναγνώριση ορισμένων εξόδων που κανονικά θα αναγνωρίζονταν σε μια περίοδο αναφοράς. Αυτές οι διαφορές είναι προσωρινές, αφού τα περιουσιακά στοιχεία θα ανακτηθούν τελικά και οι υποχρεώσεις θα διακανονιστούν, οπότε οι διαφορές θα τερματιστούν (Narayanawamy, 2003).

Μια διαφορά που καταλήγει σε φορολογητέο ποσό σε μεταγενέστερη περίοδο ονομάζεται φορολογητέα προσωρινή διαφορά, ενώ μια διαφορά που καταλήγει σε εκπεστέο ποσό σε μεταγενέστερη περίοδο ονομάζεται εκπεστέα προσωρινή διαφορά. Παραδείγματα προσωρινών διαφορών είναι (Christensen, 1992):

- ❖ Έσοδα ή κέρδη που φορολογούνται είτε πριν είτε μετά την αναγνώρισή τους στις οικονομικές καταστάσεις. Για παράδειγμα, μια πρόβλεψη για επισφαλείς λογαριασμούς μπορεί να μην εκπίπτει αμέσως από το φόρο, αλλά αντίθετα πρέπει να αναβληθεί έως ότου δηλωθούν οι επισφαλείς απαιτήσεις για συγκεκριμένες απαιτήσεις.
- ❖ Έξοδα ή ζημιές που εκπίπτουν του φόρου είτε πριν είτε μετά την αναγνώρισή τους στις οικονομικές καταστάσεις. Για παράδειγμα, ορισμένα πάγια περιουσιακά στοιχεία εκπίπτουν από τη φορολογία ταυτόχρονα, αλλά μπορούν να αναγνωριστούν μόνο μέσω μακροπρόθεσμων αποσβέσεων στις οικονομικές καταστάσεις.
- ❖ Περιουσιακά στοιχεία των οποίων η φορολογική βάση μειώνεται με πιστώσεις φόρου επένδυσης.

5) Εμπιστευτική λογιστική

Η εμπιστευτική λογιστική περιλαμβάνει την καταγραφή των συναλλαγών που σχετίζονται με μια οντότητα καταπιστεύματος ή ακινήτων και την έκδοση περιοδικών αναφορών για την κατάσταση της οντότητας. Η λογιστική αυτή αντιμετωπίζεται σε μετρητά, όπου τα μετρητά καταγράφονται όταν λαμβάνονται και οι εκταμιεύσεις και οι διανομές καταγράφονται όταν πληρώνονται.

Ένα μεγάλο μέρος των λογιστικών εργασιών του διαχειριστή περιλαμβάνει τον προσδιορισμό του εάν οι εισπράξεις και οι εκταμιεύσεις πρέπει να εκχωρηθούν στο εισόδημα. Το εισόδημα είναι χρήματα ή περιουσιακά στοιχεία που λαμβάνονται ως τρέχουσα απόδοση από ένα κύριο περιουσιακό στοιχείο, ενώ το κεφάλαιο είναι περιουσιακά στοιχεία που διατηρούνται σε καταπίστευμα για μεταγενέστερη διανομή στους υπόλοιπους δικαιούχους.

Οι κανόνες για τον τρόπο κατανομής αποδείξεων και εκταμιεύσεων ενδέχεται να περιέχονται στο σχετικό έγγραφο εμπιστοσύνης. Επιπλέον, μια σύμβαση εμπιστοσύνης μπορεί να έχει ένα μοναδικό σύστημα διανομής που ποικίλλει από την τυπική προσέγγιση της περιοδικής έκδοσης εισοδήματος στον δικαιούχο εισοδήματος, με τον υπόλοιπο δικαιούχο να λαμβάνει το κεφάλαιο σε μεταγενέστερη ημερομηνία.

Έτσι, η λογιστική που σχετίζεται με μια συγκεκριμένη περιουσία θα μπορούσε να είναι εντελώς μοναδική σε σχέση με αυτή που απαιτείται για άλλα ακίνητα ή καταπιστεύματα. Τουλάχιστον μία φορά το χρόνο, ο διαχειριστής εκδίδει εμπιστευτική λογιστική σε όλους τους δικαιούχους διαχειριστές. Δεν υπάρχει σταθερή μορφή για αυτό το έγγραφο, αλλά συνήθως περιέχει τα ακόλουθα (Sehgal 2005):

- ✓ Εξώφυλλο και περίληψη λογαριασμών
- ✓ Χρονοδιάγραμμα αποδείξεων
- ✓ Χρονοδιάγραμμα εκταμιεύσεων
- ✓ Πρόγραμμα διανομών
- ✓ Χρονοδιάγραμμα κερδών και ζημιών
- ✓ Έναρξη και λήξη χρονοδιαγραμμάτων περιουσιακών στοιχείων

Ένα άλλο πιστωτικό λογιστικό ζήτημα είναι η έννοια της λογιστικής αξίας. Στα περισσότερα λογιστικά πλαίσια, αυτό σημαίνει απλώς την τρέχουσα λογιστική αξία ενός περιουσιακού στοιχείου, αλλά σε ένα καταπιστευτικό λογιστικό σύστημα, σημαίνει ότι η αξία ενός περιουσιακού στοιχείου έχει μετρηθεί εκ νέου μετά από ένα συγκεκριμένο γεγονός, όπως η έναρξη της διοίκησης ενός διαχειριστή, έτσι ώστε οι επόμενες αλλαγές στην αξία ενός περιουσιακού στοιχείου να μπορεί να αποδοθεί στον συγκεκριμένο διαχειριστή (Staubus, 2004).

6) Λογιστική έργου

Η λογιστική έργου είναι μια λογιστική πρακτική που παρακολουθεί το κόστος και τα οικονομικά οφέλη που σχετίζονται με ένα έργο. Η λογιστική έργου επιτρέπει στις επιχειρήσεις να αξιολογήσουν τις οικονομικές επιπτώσεις της ολοκλήρωσης ορισμένων τύπων έργων, καθώς και να σχεδιάσουν έργα για να πληρούν τις παραμέτρους της σύμβασης. Χρησιμοποιώντας λογιστική βάσει έργου, μπορούμε να προσδιορίσουμε εάν το κόστος και ο χρόνος αξίζουν το αποτέλεσμα ή το οικονομικό όφελος που αποφέρει το εν λόγω έργο.

Η λογιστική βάσει έργου μπορεί να είναι ένα πολύτιμο εργαλείο για την αποτελεσματική διαχείριση έργου παρέχοντας μια λεπτομερή εικόνα των οικονομικών και της προόδου του έργου. Η λογιστική έργου παρακολουθεί τα οικονομικά των μεμονωμένων έργων που σχετίζονται με τη διαχείριση ενός έργου, συμπεριλαμβανομένου του κόστους, της τιμολόγησης και των εσόδων (Christensen, 1992).

Δεδομένου ότι επικεντρώνεται σε πόρους και χρήματα που διατίθενται στο έργο, ενδέχεται μερικές φορές να αναφέρεται ως λογιστική κόστους. Η λογιστική έργου είναι χρήσιμη επειδή ένα έργο μπορεί να απαιτεί εργασία σε διάφορα τμήματα μιας επιχείρησης, καθιστώντας την παρακολούθηση των διαφορετικών συναλλαγών και προόδου πιο δύσκολη.

7) Δικαστική λογιστική

Η δικαστική λογιστική, γνωστή και ως νομική λογιστική, χειρίζεται νομικά θέματα που σχετίζονται με την πτώχευση, την απάτη ή την κακή διαχείριση. Η δικαστική λογιστική είναι η εφαρμογή ερευνητικών και αναλυτικών δεξιοτήτων με σκοπό την επίλυση οικονομικών ζητημάτων με τρόπο που πληροί τα πρότυπα που απαιτούνται από τα δικαστήρια. Οι δικαστικοί λογιστές εφαρμόζουν ειδικές δεξιότητες στη λογιστική, τον έλεγχο, τη χρηματοδότηση, τις ποσοτικές μεθόδους, ορισμένους τομείς του νόμου, τις ερευνητικές δεξιότητες για τη συλλογή, την ανάλυση και την αξιολόγηση αποδεικτικών στοιχείων και την ερμηνεία και την επικοινωνία των ευρημάτων (Sehgal 2005).

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3-ΨΗΦΙΑΚΗ ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΑ ΣΤΗ ΛΟΓΙΣΤΙΚΗ

3.1 Ψηφιακή καινοτομία

Η ψηφιοποίηση είναι ένα είδος καινοτομίας και αυτός είναι ο λόγος που επιφέρει αλλαγές στον κλάδο της λογιστικής. Η καινοτομία μπορεί να αναφέρεται στη διαδικασία μετατροπής μιας ιδέας σε υπηρεσία ή προϊόν. Η καινοτομία δημιουργεί αξία με την οικονομική δυνατότητα παραγωγής ικανοποιώντας παράλληλα μια ανάγκη. Σύμφωνα με τον Roger (2003), οι καινοτομίες προσπαθούν να αυξήσουν ή να φέρουν νέα αξία από τους πόρους σε όλες τις διαδικασίες της επιχείρησης.

Υπάρχουν δύο τύποι καινοτομίας. Η καινοτομία είναι συνήθως είτε εξελικτική είτε επαναστατική. Η εξελικτική καινοτομία μπορεί να θεωρηθεί ως μια μικρή βελτίωση της τεχνολογίας και των διαδικασιών, ενώ ένας επαναστάτης είναι διαταρακτικός και νέος που αναφέρεται επίσης στη διαταρακτική καινοτομία. Η επαναστατική καινοτομία έχει την αποστολή να ικανοποιήσει έναν πελάτη που ήταν δύσκολο να ικανοποιηθεί πριν.

Η ψηφιοποίηση μεταξύ του λογιστικού κλάδου φαίνεται να βασίζεται περισσότερο στις νέες τεχνολογίες που δημιουργούν μεγαλύτερη αποτελεσματικότητα στην επίλυση των λογιστικών προβλημάτων και ωθούν τις λογιστικές εταιρείες να προσαρμοστούν στις νέες τεχνολογίες και να αλλάξουν υπηρεσίες. Επομένως, μπορούμε να πούμε ότι η ψηφιοποίηση στη λογιστική είναι μια επαναστατική καινοτομία. Σύμφωνα με τον Christensen (1992), η διαταρακτική καινοτομία οδηγεί την εταιρεία στις νέες ανεξερεύνητες αγορές που δημιουργούν ευκαιρίες για υψηλές αποδόσεις.

Με άλλα λόγια, η διαταρακτική καινοτομία είναι αυτή που αλλάζει την τεχνολογία. Για τις εταιρείες που χρησιμοποιούν και προσφέρουν μια διαταρακτική τεχνολογία, υπάρχει συνήθως ένα χαμηλό μεικτό περιθώριο και μικρότερες αγορές-στόχοι στην αρχή που δεν είναι ελκυστικές για τις εταιρείες. Όπως υποστήριξε ο Christensen (2016a), συνήθως σε ένα εξειδικευμένο τμήμα πελατών, η απλότητα, η άνεση, η ευχρηστία και η προσιτή τιμή είναι οι πρώτοι καταναλωτές τεχνολογιών που προκαλούν αναστάτωση.

Επιπλέον, ο συγγραφέας Christensen (1992) υποστήριξε ότι, στην αρχή της χρήσης των τεχνολογιών δεδομένου ότι προκαλούν αναστάτωση, είναι δύσκολο να αποκομιστεί μεγαλύτερο κέρδος κατά τη χρήση της παραδοσιακής τεχνολογίας, αλλά εξακολουθεί να είναι ζωτικής σημασίας η επένδυση σε αυτές τις τεχνολογίες. Επιπλέον, ο Christensen

(2016β) υποδεικνύει ότι οι τεχνολογίες που προκαλούν αναστάτωση αποτελούν μια θετική δύναμη, που αναγκάζουν νέες τεχνολογίες και υπηρεσίες να αναπτυχθούν

Ο Christensen (2016a) ανέφερε επίσης ότι η ισορροπία μεταξύ βιώσιμων και διαταρακτικών τεχνολογιών στην αγορά είναι σημαντική, καθώς αναγκάζουν ο ένας τον άλλον να βελτιωθούν και ακόμη και να δημιουργήσουν τη νέα τεχνολογία και τις υπηρεσίες που είναι πιο αποδεκτές για μια τρέχουσα διατηρημένη αγορά. Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο η ψηφιοποίηση στη λογιστική είναι μια διαταρακτική καινοτομία και χρειάζεται περισσότερη προσοχή σε αυτήν καθώς η τεχνολογία αλλάζει στον κλάδο.

Η ψηφιοποίηση διαφέρει αρκετά από τον ψηφιακό μετασχηματισμό. Ένας οργανισμός μπορεί να αναλάβει πολλά έργα ψηφιοποίησης, αλλά ο ψηφιακός μετασχηματισμός έχει έναν ευρύτερο όρο και δεν είναι κάτι που ο οργανισμός μπορεί να αναλάβει ως έργο. Συνήθως, ο ψηφιακός μετασχηματισμός ξεκινά με πολλά έργα ψηφιοποίησης (Bloomberg, 2018). Στην πραγματικότητα, ο ψηφιακός μετασχηματισμός ασκεί πίεση στον οργανισμό να αλλάξει την τεχνολογία, το σύστημά του και τον παραδοσιακό τρόπο εργασίας του (Andersson et al., 2018).

Αυτές οι αλλαγές διευκολύνουν τις τρέχουσες πρωτοβουλίες ψηφιοποίησης (Bloomberg, 2018). Οι εταιρείες πρέπει να αλλάξουν και να προσαρμόσουν τον εαυτό τους και τον οργανισμό τους για να γίνουν πιο ευκίνητες, για να επιβιώσουν και να παραμείνουν ανταγωνιστικές σε μια δυναμική και ταχέως μεταβαλλόμενη αγορά. Σύμφωνα με τον Quinn (2017), η ψηφιακή τεχνολογία ενδέχεται να αλλάξει τον τρόπο που εργάζονται οι άνθρωποι μεταξύ των οργανισμών.

Η λογιστική, όπως και πολλά άλλα επαγγέλματα, υπόκειται σε διαταραχές και σημαντικές αλλαγές από τις ψηφιακές τεχνολογίες. Είναι επομένως επιτακτική ανάγκη οι λογιστές να ασχολούνται με το πλήρες φάσμα των αναδυόμενων τεχνολογιών (Guthrie, 2010). Στο επιχειρηματικό πλαίσιο, η ψηφιοποίηση σημαίνει τη χρήση ψηφιακών τεχνολογιών και δεδομένων για τη δημιουργία εσόδων, τη βελτίωση των επιχειρήσεων, την αντικατάσταση / μετατροπή επιχειρηματικών διαδικασιών και τη δημιουργία ενός περιβάλλοντος για ψηφιακές επιχειρήσεις, σύμφωνα με τις οποίες οι ψηφιακές πληροφορίες είναι στον πυρήνα.

Οι BarNir et al. (2003) υποθέτουν ότι η ψηφιοποίηση των επιχειρηματικών διαδικασιών είναι ένας από τους παράγοντες που συμβάλλουν στην υλοποίηση των στρατηγικών προσπαθειών με στόχο την επίτευξη της καινοτομίας και του χαμηλού κόστους. Αυτή η

ψηφιοποίηση συνεπάγεται τόσο την ενσωμάτωση της νέας τεχνολογίας στον οργανισμό όσο και την ενσωμάτωση αυτής της νέας τεχνολογίας με τις υπάρχουσες διαδικασίες. Είναι σημαντικό να κατανοήσουμε ότι η ψηφιοποίηση είναι μια καινοτομία και γι' αυτό επιφέρει αλλαγές στον κλάδο της λογιστικής.

Η ψηφιοποίηση της λογιστικής επιχείρησης φαίνεται να βασίζεται σε νέες τεχνολογίες που αναπτύσσουν καλύτερες και νέες λύσεις και αναγκάζει τις λογιστικές εταιρείες να προσαρμόσουν τη νέα τεχνολογία και να αλλάξουν τις υπηρεσίες και τα προϊόντα που προσφέρονται. Με αυτόν τον τρόπο, η ψηφιοποίηση της λογιστικής μπορεί να θεωρηθεί ως μια επαναστατική καινοτομία.

3.2 Τα στάδια της τεχνολογικής εξέλιξης στη λογιστική

Οι ερευνητές έχουν περιγράψει το ιστορικό των λογιστών σχετικά με τη χρήση της τεχνολογίας πληροφοριών στη λειτουργία χρηματοδότησης ως περίοδος τριών σταδίων (Kaarbøe et al., 2018). Η πρώτη περίοδος αφορά τη μετάβαση από χειροκίνητα συστήματα στην καταγραφή της οικονομικής κατάστασης στο λειτουργικό σύστημα πληροφορικής. Εν τω μεταξύ, η δεύτερη περίοδος περιλαμβάνει την εισαγωγή ενός συστήματος πληροφοριακών συστημάτων. Αυτή τη στιγμή διανύουμε το τρίτο στάδιο χρησιμοποιώντας προηγμένες ψηφιακές λύσεις.

➤ Πρώτη περίοδος

Η βιβλιογραφία θεωρεί τον Pacioli ως τον πατέρα της λογιστικής εκπαίδευσης λόγω της εφεύρεσής του για τη λογιστική διπλής εισόδου, η οποία χρησιμοποιείται ακόμα και σήμερα (Sangster et al, 2015). Πράγματι, η σύγχρονη λογιστική βασίζεται σε αυτό το επιστημονικό σύστημα. Επίσης, έχει σημειωθεί σημαντική αλλαγή από το μη αυτόματο σε αυτοματοποιημένα λογιστικά συστήματα τις τελευταίες δεκαετίες (Arcega et al., 2015).

Από τη δεκαετία του 1950, έγινε ευκολότερος και γρηγορότερος ο χειρισμός τεράστιων δεδομένων και η παραγωγή πιο ακριβών και έγκαιρων αναφορών λόγω της εφαρμογής της χρήσης υπολογιστών για επεξεργασία και αποθήκευση πληροφοριών (Murungi και Kayigamba, 2015). Πριν από τη δεκαετία του 1980 παραδοσιακά, η λογιστική εκτελέστηκε χειροκίνητα καταγράφοντας όλες τις συναλλαγές σε στήλες.

Περαιτέρω, ο Shiraj (2015) εξηγεί τα καθήκοντα των παραδοσιακών λογιστών που περιλάμβαναν την καταγραφή οικονομικών πληροφοριών κυρίως με χειροκίνητη εργασία, έγγραφα και περιοδικά. Δεδομένου ότι οι λογιστές πρέπει να δώσουν προσοχή κατά την εισαγωγή δεδομένων ενώ κάνουν λογιστικά έργα, ο ερευνητής επισημαίνει ότι η παραδοσιακή λογιστική μπορεί να γίνει κατανοητή ως αρκετά ενημερωτική.

Η ηλεκτρονική λογιστική χρησιμοποιεί πακέτα λογισμικού, τα οποία μπορούν να κάνουν όλες τις παραδοσιακές λογιστικές εργασίες εντός του υπολογιστή. Οι Sam et al. (2012) αναφέρουν στη μελέτη τους ότι ένα ηλεκτρονικό λογιστικό σύστημα φαίνεται να μειώνει τις προκλήσεις στην πρακτική τήρησης αρχείων. Εκτός αυτού, οι Warren et al. (2014) υποστηρίζουν ότι τα συστήματα που βασίζονται σε υπολογιστή είναι συνήθως πιο ακριβή από τις μη αυτόματες μεθόδους.

Ωστόσο, ακόμα, σήμερα, οι εταιρείες μπορούν να επιλέξουν να χρησιμοποιήσουν ένα μη αυτόματο σύστημα λογιστικής, ένα μηχανογραφημένο λογιστικό σύστημα ή έναν συνδυασμό και των δύο (Scott, 2015). Μόλις οι υπολογιστές έγιναν δημοφιλείς με φθινό λογισμικό, το έργο των λογιστών μπήκε σε αυτό το μέσο όπου η ιδέα παρέμεινε αμετάβλητη ενώ οι μέθοδοι μετατοπίστηκαν από χαρτιά σε πρόγραμμα (Kaur, 2017).

Περαιτέρω, οι Ghasemi et al. (2011) υποστηρίζουν ότι η ικανότητα των εταιρειών να δημιουργούν και να χρησιμοποιούν ηλεκτρονικά συστήματα για την παρακολούθηση και καταγραφή των χρηματοοικονομικών συναλλαγών αναγνωρίζεται ως η πιο σημαντική επιρροή που έχει κάνει η πληροφορική στη λογιστική. Η πρόοδος στον τομέα της πληροφορικής έχει μεταμορφώσει πολλές εταιρείες στον δημόσιο λογιστικό κλάδο.

Επιπλέον, στο τέλος της χιλιετίας, οι Ghasemi et al. (2011) επισημαίνουν ότι ο αργός και συντηρητικός λογιστικός τομέας παρουσίασε μια συντριπτική αλλαγή λόγω των ραγδαίων αλλαγών στο περιβάλλον. Παρόλο που οι υπάλληλοι μπορεί να μην χρειαστεί να κάνουν ξανά είσοδο με μολύβι σε ένα περιοδικό πωλήσεων, οι ερευνητές υπογραμμίζουν τη σημασία της κατανόησης του τρόπου λειτουργίας της ροής δεδομένων μέσω ενός μη αυτόματου συστήματος και συστημάτων διπλής εισόδου (Arcega et al., 2015). Επιπλέον, ο Scott (2015) επισημαίνει τη σημασία της ικανότητας του χειριστή και της γνώσης της λογιστικής. Ο χειριστής πρέπει να είναι επιδέξιος για να κατανοήσει τις σωστές πληροφορίες στο πρόγραμμα του υπολογιστή.

➤ Δεύτερη περίοδος

Η βιομηχανία υπολογιστών έχει δημιουργήσει τρόπους σύνδεσης υπολογιστών σε μεγαλύτερα συστήματα χρησιμοποιώντας την τεχνολογία διακομιστή πελατών και έτσι άνοιξε το δρόμο για ολοκληρωμένα συστήματα πληροφοριών, και ιδιαίτερα για συστήματα προγραμματισμού πόρων των επιχειρήσεων (Scapens και Jazayeri, 2003).

Οι McGaughey και Gunasekaran (2009) ορίζουν το εταιρικό σύστημα διαχείρισης πόρων ως το σύστημα πληροφοριών που ενσωματώνει επιχειρηματικές διαδικασίες, με στόχο τη δημιουργία αξίας και τη μείωση του κόστους, καθιστώντας τις σωστές πληροφορίες διαθέσιμες στους σωστούς ανθρώπους την κατάλληλη στιγμή, και έτσι τους βοηθούν να λάβουν σωστές αποφάσεις για τη διαχείριση των πόρων.

Αρχικά, το εταιρικό σύστημα διαχείρισης πόρων ήταν ένα σύστημα back-office επειδή το σύστημα πληροφοριών περιλάμβανε διαδικασίες και δραστηριότητες στις οποίες οι πελάτες και το ευρύ κοινό δεν εμπλέκονταν άμεσα (McGaughey και Gunasekaran, 2009). Οι λειτουργίες που υποστηρίζονται συνήθως από το εταιρικό σύστημα διαχείρισης πόρων αποτελούνται από εκτεταμένα συστήματα λογισμικού που ενσωματώνουν διάφορες επιχειρηματικές διαδικασίες όπως λογιστική, ανθρώπινοι πόροι, αλυσίδα εφοδιασμού, πωλήσεις, χρηματοδότηση, προϋπολογισμός και δραστηριότητες εξυπηρέτησης πελατών (Rajan και Baral, 2015).

Σε γενικές γραμμές, ο στόχος ενός παραδοσιακού συστήματος διαχείρισης πόρων ήταν η μεγαλύτερη αποδοτικότητα και, σε μικρότερο βαθμό, η αποτελεσματικότητα (McGaughey και Gunasekaran, 2009). Καθώς εξελίσσεται η τεχνολογία, τα συστήματα διαχείρισης πόρων μεταφέρθηκαν γρήγορα σε λειτουργίες front office. Σύμφωνα με τους McGaughey και Gunasekaran (2009), ο στόχος των περισσότερων εταιρειών που υιοθέτησαν τέτοιου είδους συστήματα ήταν να αντικαταστήσουν διάφορα λειτουργικά συστήματα με ένα ενιαίο και ολοκληρωμένο σύστημα για την παροχή ταχύτερων, καλύτερων και φθηνότερων υπηρεσιών.

Ωστόσο, η εφαρμογή του εταιρικού συστήματος διαχείρισης πόρων είναι μια προκλητική διαδικασία καθώς περιλαμβάνει διάφορους τύπους τελικών χρηστών (Rajan και Baral, 2015). Δεδομένου ότι ένα σύστημα διαχείρισης πόρων διασχίζει διάφορες λειτουργικές μονάδες ενός οργανισμού, οι επιστήμονες επισημαίνουν ότι πρέπει να διαχειριστεί κατάλληλα κατά τη διάρκεια της εφαρμογής του, διότι διαφορετικά, ενδέχεται να οδηγήσει σε αντίσταση από τους χρήστες.

Δεδομένου ότι ο λογιστικός προγραμματισμός έχει μεταφερθεί εύκολα σε μη λογιστές, όπως είναι οι άνθρωποι του συστήματος πληροφοριών και οι διαχειριστές γραμμών, ο Caglio (2003) υποστηρίζει ότι ο παραδοσιακός ρόλος του λογιστή μέσα στους οργανισμούς μειώνεται και οι λογιστές δεν έχουν πλέον το μονοπώλιο της λογιστικής γνώσης. Σε αυτό το πλαίσιο, ο συγγραφέας αμφισβητεί τα όρια και την παραδοσιακή άποψη της λογιστικής ως τον πυρήνα ενός συστήματος πληροφοριών του οργανισμού.

Από τη μία πλευρά, ο Caglio (2003) ισχυρίζεται ότι υπάρχουν ενδείξεις ότι ο ρόλος της παροχής πληροφοριών του λογιστή μειώνεται λόγω της συρρίκνωσης του λογιστικού τμήματος πολλών εταιρειών που έχουν εφαρμόσει ένα σύστημα διαχείρισης πόρων. Από την άλλη πλευρά, ο Caglio (2003) εξηγεί ότι οι επαγγελματίες της λογιστικής δημιουργούν έναν πιο ολοκληρωμένο ρόλο επειδή εργάζονται με περισσότερη ερμηνεία δεδομένων και συμβουλευτική εργασία και είναι υπεύθυνοι για τη συλλογή δεδομένων.

Επιπλέον, ο Caglio (2003) δηλώνει ότι το σύστημα έχει επεκτείνει τις δυνατότητες του λογιστή. Ως αποτέλεσμα, οι Goumas et al. (2018) επισημαίνουν ότι οι επιχειρήσεις αναζητούν σε μεγαλύτερο βαθμό λογιστές που μπορούν να χρησιμοποιήσουν το χρόνο και την ικανότητά τους σε τομείς όπως είναι οι στρατηγικές πρωτοβουλίες λήψης αποφάσεων, διαχείρισης επιχειρήσεων και τεχνολογίας πληροφοριών. Η ζήτηση για λογισμικό και συστήματα διαχείρισης πόρων αυξάνεται λόγω της σημασίας του και οι Appandairajan et al. (2012) πιστεύουν ότι ο συνδυασμός της λύσης που βασίζεται στο cloud θα οδηγήσει σε μια πιο αποτελεσματική επιχειρηματική διαδικασία.

Επιπλέον, οι συγγραφείς ενθαρρύνουν περισσότερες εταιρείες να αντικαταστήσουν το συμβατικό τους σύστημα με ένα ψηφιακό. Η ψηφιακή τεχνολογία επιτρέπει στους χρήστες να συνδέονται και να έχουν πρόσβαση στα δεδομένα τους από οποιονδήποτε υπολογιστή ή ιστότοπο (Christauskas και Miseviciene, 2012). Από τη μία πλευρά, αυτή η λύση παρέχει οφέλη όπως μείωση του κόστους, αύξηση της παραγωγικότητας και ασφάλεια (Dimitriou και Matei, 2015). Το κόστος μειώνεται με την πρόσβαση στα ίδια συστήματα πληροφορικής που χρησιμοποιούν οι ανταγωνιστές χωρίς σημαντική επένδυση κεφαλαίου σε συστήματα και βελτιώσεις.

Ταυτόχρονα, η διαθεσιμότητα ενός συστήματος 24/7 επιτρέπει στον χρήστη να εργάζεται όταν το θέλει. Αυτή η μέθοδος αυξάνει την ευελιξία και την παραγωγικότητα των επιχειρήσεων, επειδή δεν περιορίζονται στην εργασία μόνο κατά τις ώρες γραφείου. Επίσης, η ασφάλεια αυξάνεται επειδή τα δεδομένα αποθηκεύονται στο cloud και όχι σε

μια πιθανώς ευάλωτη συσκευή. Από την άλλη πλευρά, οι προκλήσεις με τις υπηρεσίες εφαρμογών cloud είναι ότι υπάρχει έλλειψη βιομηχανικών προτύπων για την παροχή αυτών των υπηρεσιών (Appandairajan et al., 2012).

Το κόστος μετάβασης στον εναλλακτικό πάροχο θα είναι υψηλό, και ως εκ τούτου, ο χρήστης μπορεί να βρεθεί απρόθυμα συνδεδεμένος με τον υπάρχοντα πάροχο. Μια άλλη πρόκληση είναι η ασφάλεια στο cloud, όπου οι επαγγελματίες ανησυχούν για το απόρρητο των δεδομένων και, ως εκ τούτου, φοβούνται την απώλεια και διαρροή δεδομένων και τις παραβιάσεις της εμπιστευτικότητας. Περαιτέρω, οι Takabi et al. (2010) τονίζουν την πρόκληση της εξασφάλισης ιδιωτικών και ευαίσθητων πληροφοριών. Υποστηρίζουν ότι τα δεδομένα είναι εύκολα προσβάσιμα όταν μπορούν να είναι διαθέσιμα σε διάφορες υπηρεσίες μέσω του διαδικτύου.

Επίσης, οι Appandairajan et al. (2012) αναγνωρίζουν τη συμμόρφωση μεταξύ μιας από τις κορυφαίες προκλήσεις του cloud. Το πρόβλημα σχετίζεται με τη μεταφορά κρίσιμων επιχειρηματικών πληροφοριών στο cloud και δεν συμμορφώνονται με τους κανονισμούς των αρχών. Σύμφωνα με τον Christensen (2018), το μελλοντικό ψηφιακό σύστημα θα είναι ένας τόπος συνάντησης για συναλλαγές. Λόγω των τεράστιων ποσοτήτων λειτουργιών, υποστηρίζεται ότι ένα ψηφιακό σύστημα πρέπει να βασίζεται σε τεχνολογία μνήμης για να παρέχει την απαιτούμενη απόδοση.

➤ **Τρέχουσα περίοδος**

Ο Chua (2013) τονίζει ότι η προηγούμενη αλλαγή από την προσθήκη μηχανών του 19ου αιώνα στους υπολογιστές και τους υπολογιστές του 20ου αιώνα είναι απλές προτάσεις ανάπτυξης τεχνολογίας σε σύγκριση με το μεγάλο ποσοστό τεχνολογιών που τώρα αλλάζουν γρήγορα τους κόσμους των επιχειρήσεων και της λογιστικής. Η ψηφιοποίηση αναγνωρίζεται σήμερα ως μία από τις βασικές τάσεις που αλλάζουν τον πολιτισμό και τη βιομηχανία στο εγγύς και μακροπρόθεσμο μέλλον (Parviainen et al., 2017).

Επιπλέον, ο Gbadegeshin (2019) αναφέρει ότι η ψηφιοποίηση επηρεάζει σχεδόν κάθε πτυχή της ανθρώπινης δραστηριότητας. Πράγματι, αρκετοί ερευνητές υποστηρίζουν ότι η ψηφιοποίηση συνεχίζει να εξελίσσεται και να επηρεάζει τη ζωή μας με αμέτρητους τρόπους και έχει παραμείνει ως η τέταρτη βιομηχανική επανάσταση (Tihinen et al., 2016). Έχει αντίκτυπο στον τρόπο που επικοινωνούμε, στη, επηρεάζει τα συστήματα μεταφοράς και ακόμη και τις διαδικασίες κατασκευής (Gbadegeshin, 2019).

Σύμφωνα με τον Kolbjørnsrud (2017), τα μέσα μαζικής ενημέρωσης σχεδιάζουν πολύχρωμες εικόνες για την πρόοδο των έξυπνων ρομπότ. Ο συγγραφέας υποστηρίζει ότι τα μέσα μαζικής ενημέρωσης φέρνουν φόβο και προσδοκίες για το τι αντίκτυπο μπορεί να κάνει η τεχνητή νοημοσύνη με τη φαινομενικά αυτοματοποιημένη σταδιοδρομία.

Οι επιστήμονες αναμένουν ότι η τεχνητή νοημοσύνη και η ρομποτική θα παρουσιάσουν τις σημαντικότερες αναταραχές στον χώρο εργασίας μετά την πρώτη βιομηχανική επανάσταση και εκτιμά ότι από το ένα τρίτο έως τις μισές από τις θέσεις εργασίας που έχουμε σήμερα είναι πιθανό να αυτοματοποιηθούν έως το 2030 (Manyika et al., 2017).

3.3 Ψηφιακή λογιστική

Ο όρος ψηφιακό αναφέρεται σε ψηφία ή αριθμούς. Ωστόσο, στο λεξικό της επιστήμης των υπολογιστών, αυτός ο όρος αναφέρεται στην αναπαράσταση των πληροφοριών στα 0 και 1, τα οποία μπορούν να διαβαστούν, να γραφτούν και να αποθηκευτούν χρησιμοποιώντας μηχανές. Το πρόθεμα «ε» αναφέρεται σε ηλεκτρονικό, που σημαίνει χρήση ηλεκτρισμού σε μηχανήματα τροφοδοσίας όπως υπολογιστές. Η ψηφιακή λογιστική, ή η ηλεκτρονική λογιστική, αναφέρεται στην αναπαράσταση λογιστικών πληροφοριών σε ψηφιακή μορφή, η οποία στη συνέχεια μπορεί να χειριστεί και να μεταδοθεί ηλεκτρονικά (Deshmukh, 2006).

Η ψηφιακή λογιστική δεν έχει τυπικό ορισμό, απλώς αναφέρεται στις αλλαγές στη λογιστική λόγω των τεχνολογιών υπολογιστών και δικτύωσης (Deshmukh, 2006). Η λογιστική, η τέχνη και η επιστήμη της μέτρησης των επιδόσεων των επιχειρήσεων, εξελίχθηκε με τις επιχειρήσεις και κυρίως με την τεχνολογία των πληροφοριών. Οι λογιστικές και οικονομικές πληροφορίες, λόγω της επαναλαμβανόμενης φύσης και του μεγάλου όγκου τους, έγιναν πρωταρχικοί υποψήφιοι για αυτοματοποίηση.

Οι αρχικές επενδύσεις στην τεχνολογία των πληροφοριών, αν και ο όρος δεν είχε ακόμη επινοηθεί, ελέγχονταν από τα λογιστικά και χρηματοοικονομικά τμήματα. Η μηχανοποίηση των λογιστικών και χρηματοοικονομικών πληροφοριών επέκτεινε τη δύναμη των οικονομικών διευθυντών και των ελεγκτών επιτρέποντάς τους να επηρεάσουν τις επιχειρησιακές και στρατηγικές αποφάσεις. Η οικονομική αιτιολόγηση των επενδύσεων δεν ήταν πρόβλημα, καθώς τα χρηματοοικονομικά στελέχη ενέκριναν τις επενδύσεις. Ωστόσο, η τεχνολογία έγινε πολύ περίπλοκη για έλεγχο από τους λογιστές.

Η αυτοματοποίηση των λογιστικών και χρηματοοικονομικών δεδομένων είχε αρχίσει και σύντομα ανέπτυξε μια μη αναστρέψιμη δυναμική (Deshmukh, 2006). Η λογιστική και το ηλεκτρονικό εμπόριο συναντήθηκαν επίσης πριν από δεκαετίες. Η ανάπτυξη της ηλεκτρονικής ανταλλαγής δεδομένων και της ηλεκτρονικής μεταφοράς χρημάτων μπορεί να θεωρηθεί ως η αρχή της ψηφιακής ανταλλαγής λογιστικών πληροφοριών μεταξύ εμπορικών εταιρών (Deshmukh, 2006).

Η έλευση του διαδικτύου και του ηλεκτρονικού εμπορίου συνεχίστηκε και με πολλούς τρόπους επιτάχυνε την τάση. Το διαδίκτυο και το ηλεκτρονικό εμπόριο όχι μόνο υποσχέθηκαν να αλλάξουν τις ενδοεπιχειρησιακές και διεπιχειρησιακές διαδικασίες αλλά επίσης αμφισβήτησαν τα ίδια τα θεμέλια των καθιερωμένων επιχειρηματικών πρακτικών. Η χρήση του διαδικτύου από τις επιχειρήσεις προκάλεσε το ηλεκτρονικό εμπόριο. Το διαδίκτυο άλλαξε επίσης τις εσωτερικές επιχειρηματικές διαδικασίες.

Για παράδειγμα, τα τμήματα αγορών μπορούν να χρησιμοποιούν διαδικτυακές δημοπρασίες σε πραγματικό χρόνο για να μειώσουν το κόστος, οι εργαζόμενοι μπορούν να χρησιμοποιούν λογισμικό ηλεκτρονικών προμηθειών για την παραγγελία προμηθειών από τους επιτραπέζιους υπολογιστές τους, οι πελάτες μπορούν να διαμορφώσουν προϊόντα online, οι μηχανικοί μπορούν να συνεργαστούν για την ανάπτυξη προϊόντων σε όλο τον κόσμο, τα έξοδα ταξιδιού και λειτουργίας μπορούν να διαχειρίζονται διαδικτυακά και τα εμπορεύματα υπό διαμετακόμιση μπορούν να παρακολουθούνται μέσω του διαδικτύου (Deshmukh, 2006).

Τα αποτελέσματα του διαδικτύου στη λογιστική περιγράφονται μέσω διαφορετικών όρων στη βιβλιογραφία. Ο όρος βιομηχανία ηλεκτρονικής χρηματοδότησης εμφανίζεται στη βιβλιογραφία. Αυτός ο όρος αναφέρεται σε μεγάλους παραδοσιακούς χρηματοοικονομικούς κλάδους όπως οι τραπεζικές, χρηματιστηριακές και ασφαλιστικές εταιρείες που έχουν γίνει διαφανείς. Από την άλλη πλευρά, ο όρος ηλεκτρονική χρηματοδότηση έχει επίσης χρησιμοποιηθεί για τον καθορισμό αλλαγών στις λογιστικές / χρηματοοικονομικές λειτουργίες που οφείλονται στο διαδίκτυο.

Αυτή η ορολογική σύγχυση είναι πολύ συχνή στο χώρο του ηλεκτρονικού εμπορίου. Οι επιπτώσεις στη λογιστική που οφείλεται στο διαδίκτυο, αποκομμένες από την τεχνική ορολογία, μπορούν να περιγραφούν, σύμφωνα με την έννοια του όρου ηλεκτρονικού εμπορίου, ως εξής (Deshmukh, 2006):

- Τα ηλεκτρονικά δίκτυα ή το διαδίκτυο χρησιμοποιούνται ως μέσο επικοινωνίας για την ανταλλαγή λογιστικών και χρηματοοικονομικών πληροφοριών.
- Η λειτουργία λογιστικής και χρηματοδότησης υποστηρίζει την ικανότητα πώλησης και παράδοσης προϊόντων ή υπηρεσιών στο διαδίκτυο.
- Χρησιμοποιεί τα δίκτυα και τις ψηφιακές πληροφορίες για τον επανασχεδιασμό των λογιστικών και χρηματοδοτικών διαδικασιών και ροών εργασίας. Οι εξελίξεις σε υπολογιστές και δίκτυα έχουν πλέον επηρεάσει σχεδόν κάθε τομέα στη λογιστική.

Το κόστος και τα οφέλη των ψηφιακών λογιστικών αποφάσεων συνδέονται στενά με στοχευμένες λογιστικές διαδικασίες, την τεχνολογία πληροφοριών που χρησιμοποιείται και τις ανάγκες γνώσης για την προτεινόμενη λύση (Deshmukh 2006). Το λογιστικό επάγγελμα ανταποκρίθηκε αξιοθαύμαστα στην ψηφιακή επανάσταση συνεχίζοντας να βελτιώνει και να αναπτύσσει λογιστικά πρότυπα, διαδικασίες και υπηρεσίες κατάλληλες για τον νέο παγκόσμιο και τεχνοκεντρικό επιχειρηματικό κόσμο.

Ταυτόχρονα, το επάγγελμα πρέπει να στραφεί σε λογιστές ερευνητές για περαιτέρω καθοδήγηση ως προς αυτό, καθώς το ένστικτο επιβίωσης των επαγγελματιών είναι να αντιδράσει στις περιβαλλοντικές αλλαγές, ενώ οι ακαδημαϊκοί έχουν μια συμπληρωματική προληπτική στάση που μπορεί να βοηθήσει το επάγγελμα να επιβιώσει και να ευημερήσει μακροπρόθεσμα (Hunton, 2012).

Το λογιστικό επάγγελμα παγκοσμίως έχει τεθεί υπό στενή παρακολούθηση την τελευταία δεκαετία ως αποτέλεσμα μιας σειράς εταιρικών αποτυχιών υψηλού προφίλ, της μεταβαλλόμενης τεχνολογίας και της παγκοσμιοποίησης της οικονομίας. Αυτοί οι οδηγοί αλλαγών μείωσαν το κόστος των πληροφοριών και αύξησαν το επίπεδο ανταγωνισμού μεταξύ των οργανισμών.

Οι Albrecht και Sack (2000) δηλώνουν ότι αυτό είχε ως αποτέλεσμα την ανάγκη για ταχύτερη και πιο αποφασιστική δράση από τη διοίκηση, την εμφάνιση νέων εταιρειών ή βιομηχανιών και την απαίτηση για νέες επαγγελματικές υπηρεσίες και δεξιότητες. Ως αποτέλεσμα, σύμφωνα με τον Birrell (2006) οι εργοδότες αναζητούν ένα ευρύ φάσμα δεξιοτήτων και χαρακτηριστικών σε νέους πτυχιούχους της λογιστικής για να διατηρήσουν ένα ανταγωνιστικό πλεονέκτημα παρά το γεγονός ότι πολλές χώρες αντιμετωπίζουν έλλειψη δεξιοτήτων στον τομέα της λογιστικής.

Πρόσφατα, η κατάρτιση και η εκπαίδευση των λογιστών παγκοσμίως αποτέλεσε αντικείμενο πολλών συζητήσεων και πολιτικών αγώνων. Ενώ αξιοποιεί τις παραδοσιακές δυνάμεις, όπως η ανεξαρτησία και η ανησυχία για το δημόσιο συμφέρον, οι προσδοκίες απόδοσης που αποδίδονται στους αποφοίτους λογιστικής είναι πολύπλοκες και απαιτητικές, απαιτώντας τους να αναπτύξουν ευρύτερες δεξιότητες και να δεσμευτούν για τη συνεχή επαγγελματική ανάπτυξη και τη διά βίου μάθηση (Kavanagh και Drennan, 2008).

Οι ασκούμενοι πιστεύουν ότι οι δεξιότητες και οι ικανότητες είναι εξίσου σημαντικές με τη γνώση. Μπορεί να είναι χρήσιμο για τους ακαδημαϊκούς της λογιστικής διαχείρισης να συμπεριλάβουν τους επαγγελματίες στην ανάπτυξη των μαθημάτων τους και να χρησιμοποιήσουν ένα ευρύτερο φάσμα τεχνικών διδασκαλίας και αξιολόγησης (Botes και Sharma, 2017).

3.4 Ηλεκτρονική λογιστική

Η ηλεκτρονική λογιστική είναι μια νέα εξέλιξη στον τομέα της λογιστικής. Σημαίνει ότι όλες οι συναλλαγές σας θα καταγράφονται στον διαδικτυακό διακομιστή ή στη βάση δεδομένων, όπως στον ιστότοπο ή στο ιστολόγιο ιστού. Ωστόσο, για το άνοιγμα ή τη δημιουργία λογαριασμών θα χρησιμοποιείται αναγνωριστικό σύνδεσης και κωδικός πρόσβασης. Με την εφαρμογή του συστήματος ηλεκτρονικής τραπεζικής, οι αλλαγές στη λογιστική οφείλονται στις περισσότερες λογιστικές υπηρεσίες, χρησιμοποιώντας τις τεχνολογίες όπως το διαδίκτυο και τα κινητά τηλέφωνα και όχι την εγγραφή σε χαρτιά.

Έτσι, τα έγγραφα και τα λογιστικά αρχεία υπάρχουν σε ψηφιακή μορφή σε ηλεκτρονικό λογιστικό σύστημα αντί σε χαρτί. Η ηλεκτρονική λογιστική βοηθά επίσης τις επιχειρήσεις να διατηρούν τα οικονομικά τους δεδομένα και το λογιστικό τους λογισμικό σε ένα ασφαλές περιβάλλον, επιτρέποντας σε πραγματικό χρόνο πρόσβαση σε εξουσιοδοτημένους χρήστες, ανεξάρτητα από την τοποθεσία ή την πλατφόρμα υπολογιστών τους. Ένα λογισμικό ηλεκτρονικής λογιστικής έχει συνήθως πολλά χαρακτηριστικά που συνδέονται κατά κάποιο τρόπο με τις χρηματοοικονομικές διαδικασίες μιας εταιρείας ή άλλης οικονομικής οντότητας.

Γενικά, τα ηλεκτρονικά λογιστικά εργαλεία βοηθούν τις εταιρείες να καταγράφουν, να αναλύουν, να παρακολουθούν, να ερμηνεύουν και να αναφέρουν οικονομικά γεγονότα

και συναλλαγές (Relhan, 2013). Οι οικονομικές πληροφορίες που συλλέγονται από το λογιστικό σύστημα μπορούν να διευκολύνουν τις διαδικασίες λήψης αποφάσεων μιας εταιρείας και άλλες οργανωτικές λειτουργίες, καθώς και να παράσχουν τα απαραίτητα έγγραφα για νομικούς σκοπούς, όπως η φορολογία (Christauskas και Miseviciene, 2012).

Στην πράξη, τα χαρακτηριστικά ενός λογισμικού ηλεκτρονικής λογιστικής μπορούν να χρησιμοποιηθούν, για παράδειγμα, για την εκτέλεση λογιστικών λειτουργιών όπως η τιμολόγηση, η πληρωμή μισθών, οι φορολογικοί υπολογισμοί και τα φορολογικά έντυπα, καθώς και η δημιουργία αναφορών. Είναι σημαντικό να σημειωθεί ότι δεδομένου ότι η νομοθεσία για κάθε χώρα επηρεάζει την εφαρμογή των λογιστικών πρακτικών σε πιο λεπτομερές επίπεδο, τα λογιστικά συστήματα ποικίλλουν σε κάποιο βαθμό ανάλογα με το γεωγραφικό πλαίσιο.

Ωστόσο, η υπάρχουσα ακαδημαϊκή βιβλιογραφία δίνει έμφαση στην ανάγκη για ορισμένα χαρακτηριστικά που μπορούν να θεωρηθούν ως καθολικά. Για παράδειγμα, οι Deshmukh και Romine (2002) αναφέρουν τη δημιουργία άμεσης αναφοράς με βάση δεδομένα σε πραγματικό χρόνο ως ένα από τα βασικά χαρακτηριστικά ενός λογισμικού λογιστικής. Εκτός από την εύκολη πρόσβαση στα δεδομένα αναφοράς, ο Collins (1999) υπογραμμίζει επίσης τη σημασία των πληροφοριών σε πραγματικό χρόνο για τις τιμές και τις ποσότητες των προϊόντων.

Αυτό μπορεί να εφαρμοστεί με μια ενότητα απογραφής ή καταχώρισης προϊόντων στο λογισμικό. Η δυνατότητα εξαγωγής δεδομένων σε διαφορετικές μορφές, θεωρείται επίσης σημαντική από τους Collins (1999) καθώς και από τους Deshmukh και Romine (2002). Επιπλέον, καθώς η παγκοσμιοποίηση και η ψηφιοποίηση έχουν συμβάλει στην ανάπτυξη του ηλεκτρονικού εμπορίου και της παγκόσμιας αγοράς χωρίς φυσικά όρια ένα λογιστικό λογισμικό θα πρέπει να λειτουργεί παγκοσμίως με δυνατότητα υποστήριξης πολλαπλών νομισμάτων όταν χρειάζεται (Collins, 1999).

Ένα από τα πιο αναπόσπαστα χαρακτηριστικά του λογισμικού λογιστικής είναι η ηλεκτρονική τιμολόγηση (Deshmukh και Romine, 2002). Η ηλεκτρονική τιμολόγηση είναι ένας σύγχρονος τρόπος αποστολής και λήψης τιμολογίων σε εντελώς ηλεκτρονική μορφή, ο οποίος είναι δομημένος με τέτοιο τρόπο ώστε να μπορεί να υποβληθεί σε πλήρη και αυτόματη επεξεργασία μέσω υποστηρικτικής τεχνολογίας (Salmony και Harald, 2010).

Δεδομένου ότι η αντιμετώπιση τιμολογίων είναι ένα από τα πιο συνηθισμένα καθήκοντα ρουτίνας που σχετίζονται με τη λογιστική μιας εταιρείας, μια ηλεκτρονική προσέγγιση σε αυτήν μπορεί να εξοικονομήσει σημαντικά χρόνο αυτοματοποιώντας τις διαδικασίες. Ωστόσο, για να αξιοποιηθεί πλήρως η ηλεκτρονική τιμολόγηση ως χαρακτηριστικό σε λογιστικό λογισμικό, η τεχνολογία θα πρέπει να υποστηρίζεται όχι μόνο από το λογιστικό λογισμικό, αλλά από όλα τα μέρη που σχετίζονται με τις συναλλαγές πληρωμών, συμπεριλαμβανομένων των τραπεζών (Salmony και Harald, 2010).

3.5 Πλεονεκτήματα και προκλήσεις των ηλεκτρονικών λογιστικών συστημάτων

Ο μετασχηματισμός από τα παραδοσιακά λογιστικά συστήματα σε ηλεκτρονικά λογιστικά συστήματα έχει επηρεάσει τόσο τους οργανισμούς όσο και το ίδιο το λογιστικό επάγγελμα. Όπως και με άλλα ψηφιοποιημένα συστήματα που διαταράσσουν κατά κάποιο τρόπο μια παραδοσιακή μέθοδο λειτουργίας, τα ηλεκτρονικά λογιστικά συστήματα έχουν επιφέρει οφέλη και προκλήσεις τόσο για τους λογιστές όσο και για τους οργανισμούς που χρησιμοποιούν τέτοια συστήματα.

Σύμφωνα με τον Howieson (2003), οι τεχνολογικές βελτιώσεις γενικά ενδυναμώνουν τις εταιρείες διευκολύνοντάς τους να διαχειρίζονται τις δικές τους υποθέσεις. Μια εταιρεία μπορεί να ενισχύσει τις διαδικασίες λήψης αποφάσεων με τη βοήθεια ενός ηλεκτρονικού λογιστικού συστήματος, το οποίο παρέχει γρήγορη και πραγματικό χρόνο πρόσβαση σε πληροφορίες, όπως είναι τα οικονομικά στοιχεία και οι εκθέσεις (Christauskas και Miseviciene, 2012).

Οι Christauskas και Miseviciene (2012) απαριθμούν αρκετά άλλα οφέλη που μπορεί να αποκομίσει μια εταιρεία από τη χρήση ενός συστήματος ηλεκτρονικής λογιστικής, ειδικά αν είναι βασισμένο στο cloud. Τέτοια μπορεί να είναι η εύκολη κλιμάκωση όταν χρειάζονται περισσότεροι λογαριασμοί χρηστών, υψηλότερο επίπεδο ασφάλειας, δημιουργία αντιγράφων ασφαλείας και πρόσβαση σε πραγματικό χρόνο για ενημερώσεις μέσω προγράμματος περιήγησης στο διαδίκτυο και απομακρυσμένη ή καθολική πρόσβαση στο σύστημα.

Όπως και με τα συστήματα που βασίζονται σε cloud γενικά, οι χρήστες δεν θα χρειαστεί να αγοράσουν ή να εγκαταστήσουν οποιοδήποτε υλικό. Αρκεί να έχουν έναν υπολογιστή με πρόγραμμα περιήγησης στο διαδίκτυο και πρόσβαση στο διαδίκτυο. Το μειονέκτημα αυτού είναι η μεγαλύτερη εξάρτηση από τον πάροχο υπηρεσιών - η συντήρηση και η

αναβάθμιση του λογισμικού που βρίσκονται ουσιαστικά στα χέρια των προγραμματιστών του συστήματος.

Επίσης, σε αντίθεση με ένα πιο παραδοσιακό, λογισμικό εκτός σύνδεσης που είναι εγκατεστημένο στον υπολογιστή ενός πελάτη, η χρήση ενός συστήματος που βασίζεται σε cloud εξαρτάται από τη σύνδεση στο διαδίκτυο, κάτι που αποτελεί πρόκληση ειδικά στις αναπτυσσόμενες χώρες, όπου υπάρχει γρήγορη πρόσβαση στο διαδίκτυο και δεν είναι πάντα εγγυημένο (Relhan, 2013). Ενώ τα ηλεκτρονικά λογιστικά συστήματα είναι συχνά επωφελή για μια εταιρεία, μία από τις προκλήσεις έγκειται στην υιοθέτηση μιας νέας τεχνολογίας.

Εάν μια εταιρεία έχει χρησιμοποιήσει στο παρελθόν πιο παραδοσιακά μέσα για τη φροντίδα των λογιστικών της αναγκών, μπορεί να υπάρξει κάποια αντίσταση στην αλλαγή. Σύμφωνα με τους Christauskas και Miseviciene (2012), οι μικρότερες εταιρείες είναι γενικά πιο ανοιχτές σε αλλαγές από τους μεγάλους οργανισμούς και έχουν κάπως απλούστερες ανάγκες πληροφορικής. Ωστόσο, η λιγότερο σταθερή οικονομική τους κατάσταση και γενικά οι μικρότεροι πόροι τους ενδέχεται να περιορίσουν την ικανότητά τους να αναλάβουν δράση.

Μία εργασία των Iaconou et al. (1995) καταλήγει στο συμπέρασμα ότι οι κύριοι παράγοντες που επηρεάζουν τον τρόπο με τον οποίο οι μικροί οργανισμοί υιοθετούν ηλεκτρονικά συστήματα ανταλλαγής δεδομένων είναι τα οφέλη, η οργανωτική ετοιμότητα και η εξωτερική πίεση. Τα αντιληπτά οφέλη περιλαμβάνουν άμεσα οφέλη, όπως μειωμένο κόστος και υψηλότερη ποιότητα πληροφοριών, καθώς και άμεσα οφέλη, όπως εκτιμώμενη εξοικονόμηση που προέρχεται από αυξημένη λειτουργική απόδοση και πιθανό ανταγωνιστικό πλεονέκτημα.

Στο πλαίσιο της ηλεκτρονικής λογιστικής, μια εταιρεία είναι πιθανό να αποκτήσει βελτιωμένη αποδοτικότητα αυτοματοποιώντας μερικές από τις λογιστικές λειτουργίες της με τη βοήθεια του λογισμικού. Η οργανωτική ετοιμότητα αναφέρεται στη συνέχεια στους οικονομικούς πόρους της εταιρείας, καθώς και στις τεχνολογικές ικανότητες και πόρους, που είναι όλα απαραίτητα για την σωστή υιοθέτηση ενός νέου συστήματος πληροφοριών.

Για παράδειγμα, στην περίπτωση λογισμικού ηλεκτρονικής λογιστικής, οι υπάρχουσες δεξιότητες πληροφορικής των υπαλλήλων της εταιρείας έχουν σημαντικό αντίκτυπο στο πόσο απρόσκοπτα η χρήση του συστήματος ενσωματώνεται στο έργο τους. Τέλος, η

εξωτερική πίεση αναφέρεται στην ανταγωνιστική πίεση με την έννοια ότι πόσο καλά οι ανταγωνιστές μιας εταιρείας χρησιμοποιούν ήδη παρόμοια συστήματα και βελτιώνουν την επιχείρησή τους μαζί τους, αλλά και την πίεση από τους εμπορικούς εταίρους.

Για παράδειγμα, εάν μια εταιρεία έχει έναν εταίρο που χρησιμοποιεί ηλεκτρονική τιμολόγηση, η συνεργασία τους θα ήταν ουσιαστικά επωφελής εάν και τα δύο μέρη χρησιμοποιούσαν παρόμοια μέσα αποστολής και λήψης τιμολογίων (Iaconou et al., 1995). Η ηλεκτρονική λογιστική, κατά μία έννοια, είναι μια καινοτομία, η οποία σύμφωνα με τον Robertson (1967) αναφέρεται σε μια διαδικασία, κατά την οποία μια νέα σκέψη/συμπεριφορά που είναι ποιοτικά διαφορετική από τις υπάρχουσες μορφές, συλλαμβάνεται και υλοποιείται. Το μοντέλο χωρίζει τις καινοτομίες σε τρεις κατηγορίες. Η πρώτη κατηγορία αναφέρεται στις συνεχείς καινοτομίες που έχουν μικρή επίδραση στα καθιερωμένα πρότυπα συμπεριφοράς και είναι απλώς μικρές βελτιώσεις στα υπάρχοντα προϊόντα.

Η δεύτερη κατηγορία είναι οι δυναμικά συνεχείς καινοτομίες που εισάγουν μια μεγαλύτερη βελτίωση ή αλλοίωση στα υπάρχοντα προϊόντα ή μοτίβα, αλλά δεν προκαλούν μεγάλη αναστάτωση. Οι ασυνεχείς καινοτομίες, από την άλλη πλευρά, αλλάζουν ριζικά την υπάρχουσα συμπεριφορά παρέχοντας εντελώς νέες προσεγγίσεις ή προϊόντα, τα οποία καθιστούν τα προηγούμενα προϊόντα περιττά.

Η ηλεκτρονική λογιστική μπορεί να θεωρηθεί είτε ως δυναμικά συνεχής καινοτομία είτε ως ασυνεχής καινοτομία, καθώς αφενός συνεχίζει ουσιαστικά τις καθιερωμένες λογιστικές πρακτικές και πρότυπα, αλλά παρέχει έναν ψηφιακό τρόπο εκτέλεσής τους, αλλά από την άλλη έχει αλλάξει τις λογιστικές πρακτικές, καθώς και το επάγγελμα του λογιστή, σε τόσο μεγάλο βαθμό που μπορεί να θεωρηθεί ενοχλητικό, αφού καθιστά περιττές τις λογιστικές πρακτικές που εκτελούνται σε έντυπη μορφή (Robertson, 1967).

Επιπλέον, το μοντέλο διάχυσης της καινοτομίας μπορεί να χρησιμοποιηθεί για να περιγράψει πώς οι εταιρείες ή σε υψηλότερο επίπεδο οι χώρες έχουν υιοθετήσει τη χρήση της ηλεκτρονικής λογιστικής με την πάροδο των ετών. Το μοντέλο, κατηγοριοποιεί τους υιοθετητές μιας καινοτομίας σε κατηγορίες με βάση το πόσο νωρίς δέχονται και χρησιμοποιούν μια καινοτομία που αναπτύχθηκε πρόσφατα (Robertson, 1967).

Οι εταιρείες με μεγαλύτερη τεχνολογική ετοιμότητα είναι πιο πιθανό να υιοθετήσουν νέες καινοτομίες που σχετίζονται με την τεχνολογία, όπως οι ηλεκτρονικές λογιστικές πρακτικές, αλλά σε γενικές γραμμές υπάρχει επίσης μεγάλη διακύμανση για την

ταχύτητα υιοθέτησης των καινοτομιών, καθώς οι πλουσιότερες χώρες είναι συνήθως πιο επιρρεπείς σε ταχύτερες προσαρμογές (Sundqvist et al., 2005).

Ενώ οι πιο συνηθισμένες λογιστικές εργασίες μειώνονται με την αυτοματοποίηση από τα συστήματα ηλεκτρονικής λογιστικής, οι λογιστές μπορούν να βελτιώσουν και να διαφοροποιήσουν τις δεξιότητές τους, να εμπλακούν περισσότερο στην τεχνολογία των συστημάτων ηλεκτρονικής λογιστικής και να βοηθήσουν στις διαδικασίες λήψης αποφάσεων μιας εταιρείας, για παράδειγμα, εστιάζοντας περισσότερο στην ανάλυση κινδύνου (Howieson, 2003).

Επιπλέον, οι Goh et al. (2017) δηλώνουν ότι ενώ η ψηφιοποίηση και η αυτοματοποίηση των λογιστικών λειτουργιών έχουν μειώσει την ανάγκη ανθρώπινης συμβολής στον τομέα, δεν θα πρέπει να θεωρείται μόνο ως απειλή για το επάγγελμα. Αντίθετα, η ψηφιοποίηση και οι δυνατότητες της ηλεκτρονικής λογιστικής παρέχουν αρκετές επιλογές για την ενίσχυση και διεύρυνση του ρόλου των λογιστών, διατηρώντας ουσιαστικά το επάγγελμα σημαντικό.

Η συνιστώμενη στρατηγική, σύμφωνα με τους Goh et al. (2017), είναι η λεγόμενη στρατηγική «βήμα προς», στην οποία οι λογιστές χειρίζονται τις αλλαγές και τις πιθανές προκλήσεις που σχετίζονται με την υιοθέτηση λογιστικού λογισμικού από τις εταιρείες. Με την εξειδίκευση των λογιστών, το λογισμικό μπορεί να προσαρμοστεί ώστε να ταιριάζει στο μεταβαλλόμενο επιχειρηματικό περιβάλλον, καθιστώντας τον λογιστή αναπόσπαστο σύνδεσμο μεταξύ του επιχειρηματικού πελάτη και των προγραμματιστών λογισμικού λογιστικής.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4-ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΚΗ ΑΝΑΣΚΟΠΗΣΗ

4.1 Τεχνολογίες ψηφιοποίησης στη λογιστική

Οι Collin et al. (2015) περιγράφουν την ιδέα της ψηφιοποίησης και τις συναφείς επιπτώσεις της, ως παγκόσμια τάση που αλλάζει ριζικά τις υπάρχουσες αλυσίδες αξίας μεταξύ των βιομηχανιών και του δημόσιου τομέα. Επομένως, η ψηφιοποίηση είναι αναπόφευκτη για τις επιχειρήσεις σε πολλές βιομηχανίες (Arsenie-Samoil, 2010). Ο Arsenie-Samoil (2010) αναφέρει ότι το ελεγκτικό επάγγελμα και οι γενικές λογιστικές εταιρείες πρέπει να αποδεχτούν τα αποτελέσματα της ψηφιοποίησης και πρέπει να εξοικειωθούν με τις ψηφιακές παρεμβάσεις και τα αναπόφευκτα αποτελέσματά της.

Οι Bierstaker et al. (2001) προτείνουν στους ελεγκτές πριν ξεκινήσουν την οργάνωση των ελεγκτικών τους καθηκόντων και να αναλύσουν την επιχειρηματική διαδικασία, θα πρέπει να κατανοήσουν τη φύση των τεχνολογικών παρεμβάσεων, δεδομένου ότι μια πλατφόρμα εταιρικών υπολογιστών όπως τα συστήματα, οι εφαρμογές και τα προϊόντα στην επεξεργασία δεδομένων επιτρέπουν την ανάλυση να επιτευχθεί αβίαστα.

Τα μεγάλα αναλυτικά στοιχεία δεδομένων, το blockchain και η τεχνητή νοημοσύνη είναι οι βασικοί μοχλοί της εξέλιξης τόσο για το χρηματοοικονομικό όσο και για τον λογιστικό τομέα και για τον έλεγχο, αλλάζοντας τα χαρακτηριστικά τόσο των χρηματοοικονομικών όσο και των ελεγκτών. Έτσι, οι αποδιοργανωτικές τεχνολογίες όπως τα μεγάλα δεδομένα, το blockchain, και η τεχνητή νοημοσύνη σε διαφορετικές φάσεις εξέλιξης έχουν ήδη και θα συνεχίσουν να έχουν, αναπόφευκτη επίδραση στην ελεγκτική διαδικασία (Alao και Gbolagade, 2019).

4.1.1 Cloud και λογιστική

Η τεχνολογία που βασίζεται στο cloud είναι μια από τις νεότερες τάσεις στη λογιστική και την τεχνολογία πληροφοριών. Με βάση μια μελέτη για αμερικανικές και канаδικές εταιρείες, η χρήση της λογιστικής cloud μεταξύ των λογιστικών εταιρειών έφτασε το 51%, μια αύξηση ίση με 27% σε σύγκριση με το 2014. Υπάρχουν αρκετές διαφορές μεταξύ της παραδοσιακής λογιστικής και της cloud βασικής λογιστικής. Οι προμηθευτές cloud υποστηρίζουν ότι η εφαρμογή cloud είναι γρήγορη, καθώς δεν χρειάζεται να κατεβάσει ή να εγκαταστήσει κάποιο λογισμικό.

Αυτή η διευκόλυνση μπορεί να είναι σημαντική για εταιρείες με πολλές τοποθεσίες και καταστήματα. Όλοι οι χρήστες μπορούν στη συνέχεια να έχουν πρόσβαση στην ίδια έκδοση μιας εφαρμογής ταυτόχρονα (Defelice, 2010). Η λογιστική cloud έχει μερικά κύρια πλεονεκτήματα όπως η πρόσβαση οποτεδήποτε. Όλα τα δεδομένα και οι πληροφορίες είναι διαθέσιμα ανά πάσα στιγμή και από οπουδήποτε, σε οποιαδήποτε συσκευή, εφόσον η σύνδεση στο διαδίκτυο θα ήταν προσβάσιμη.

Ένα άλλο πλεονέκτημα είναι η ανάλυση σε πραγματικό χρόνο, καθώς το cloud στη λογιστική έχει απελευθερώσει το ποσό των περιττών δεδομένων. Επομένως, οι λογιστές δεν αναμιγνύονται με τις πληροφορίες που δεν είναι πλέον σχετικές. Ισχυρίζονται επίσης ότι τα δεδομένα δεν κοινοποιούνται και ενημερώνονται μέσω email ως συνημμένο αρχείο, και έτσι ο λογιστής έχει περισσότερο χρόνο να επικεντρωθεί σε σημαντικές κύριες εργασίες, κάτι που θα μπορούσε να είναι πολύ χρήσιμο κατά τη διάρκεια των πολυάσχολων περιόδων της λογιστικής, όπως είναι η περίοδος φορολογικής δήλωσης.

Το cloud επιτρέπει στους χρήστες να επεξεργάζονται τα ίδια αρχεία στο cloud, επομένως οι άλλοι χρήστες έχουν πρόσβαση στις ενημερωμένες οικονομικές πληροφορίες, καθώς το cloud αλλάζει αυτόματα τις πληροφορίες και όχι το παραδοσιακό λογισμικό που οι χρήστες πρέπει να ενημερώσουν τα δεδομένα με μη αυτόματο τρόπο. Επομένως, τα υπόλοιπα του λογαριασμού είναι πάντα ακριβή και συμβαίνουν λιγότερα λάθη.

Επιπλέον, το cloud βοηθά στην καλύτερη αποθήκευση αρχείων. Καθώς μια επιχείρηση μεγαλώνει, η ζήτηση και η ανάγκη αποθήκευσης δεδομένων αυξάνεται ταυτόχρονα. Παραδοσιακά, η εταιρεία πρέπει να αγοράσει ή να αναβαθμίσει το υλικό για να μπορέσει να ικανοποιήσει τη ζήτηση που είναι προφανώς μια ακριβή λύση. Με βάση το λογιστικό cloud, η εταιρεία μπορεί να επιλέξει να βελτιώσει και να επεκτείνει τον αποθηκευτικό χώρο και να είναι πολύ φθηνότερη από τον παραδοσιακό τρόπο.

Το cloud δημιουργεί επίσης ένα αντίγραφο ασφαλείας των πληροφοριών που διατηρεί ασφαλέστερες τις λογιστικές πληροφορίες. Σύμφωνα με τους Christauskas και Miseviciene (2012), οι μικρομεσαίες οντότητες μπορούν να επωφεληθούν από πολλά πλεονεκτήματα της εφαρμογής του cloud στη λογιστική τους λειτουργία. Αν και, αυτή η εφαρμογή έχει τους κινδύνους της, τα πλεονεκτήματα που βασίζονται σε αυτή τη μελέτη είναι το μειωμένο κόστος που αναφέρεται στη μείωση των δαπανών για υλικό και γενικά σε τμήματα πληροφορικής. Το άλλο όφελος είναι η ασφάλεια.

Τα διαδικτυακά συστήματα είναι είτε καλύτερα είτε έχουν την ίδια ασφάλεια με το παραδοσιακό εσωτερικό λογισμικό. Το επόμενο όφελος είναι η ανταπόκριση στις επιχειρήσεις. Για παράδειγμα, είναι ευκολότερο και γρηγορότερο για τις εταιρείες να υποβάλουν αίτηση για περισσότερους πόρους για την αποθήκευση των δεδομένων τους σε περίπτωση επέκτασης της επιχείρησής τους.

Είναι επίσης ευκολότερο να προστεθεί νέο λογισμικό εάν η εταιρεία πιστεύει ότι χρειάζεται νέο λογισμικό. Επιπλέον, η ευκολότερη διαχείριση είναι ένα άλλο πλεονέκτημα του cloud, που σημαίνει ότι όλοι οι χρήστες χρησιμοποιούν την ίδια έκδοση του λογισμικού και το μόνο πράγμα που χρειάζονται για να αποκτήσουν πρόσβαση στο cloud είναι η ίδια η σύνδεση στο διαδίκτυο.

Επιπλέον, θα έχουν οικονομικές εκθέσεις σε πραγματικό χρόνο. Επίσης, όλοι οι χρήστες ακολουθούν το ίδιο πρότυπο και κανόνες που είναι γνωστό ως συμμόρφωση. Το τελευταίο και το σημαντικό όφελος είναι η παγκόσμια πρόσβαση που σημαίνει ότι οι χρήστες μπορούν να έχουν πρόσβαση σε δεδομένα όποτε και όπου κι αν βρίσκονται. Ταυτόχρονα, υπάρχουν ορισμένοι κίνδυνοι αναφορικά με την χρήση του cloud στη λογιστική.

Σύμφωνα με τους Christauskas και Miseviciene (2012) ο λογιστής πρέπει να έχει πρόσβαση σε δεδομένα οποτεδήποτε και οπουδήποτε, αλλά επειδή το cloud εξαρτάται από τη σύνδεση στο διαδίκτυο, εάν το διαδίκτυο είναι εκτός λειτουργίας θα δημιουργήσει σημαντικά προβλήματα στους λογιστές. Επιπλέον, υπάρχει κίνδυνος απορρήτου και εμπιστευτικότητας. Λαμβάνοντας υπόψη ότι οι πάροχοι cloud είναι αυτοί που έχουν τον έλεγχο της περιοχής cloud και κάθε αλλαγή σε αυτήν, οι εταιρείες που χρησιμοποιούν την τεχνολογία cloud εξαρτώνται περισσότερο σε σύγκριση με τις προηγούμενες εφαρμογές λογισμικού.

4.1.2 Διαδίκτυο των πραγμάτων και λογιστική

Αναδύεται μια άλλη νέα τάση που ονομάζεται Internet of the Things (IoT) ή αλλιώς διαδίκτυο των πραγμάτων. Το διαδίκτυο είναι σίγουρα ένα από τα πιο σημαντικά φαινόμενα στην ανάπτυξη της τεχνολογίας κατά τον τελευταίο αιώνα. Οι τεράστιες ποσότητες των πληροφοριών που υπάρχουν στο διαδίκτυο, ενημερώνονται από άτομα και αφορούν κυρίως τους ανθρώπους. Αλλά το «νέο Διαδίκτυο» δεν είναι μόνο η σύνδεση με τους ανθρώπους, αλλά είναι και η σύνδεση των πραγμάτων επίσης (Chandi, 2017).

Τώρα όλα τα πράγματα ή οι συσκευές που είναι συνδεδεμένες στο διαδίκτυο μπορούν να μοιράζονται τα δεδομένα τους μεταξύ των άλλων διαδικτυακών συνδεδεμένων συσκευών. Σύμφωνα με τον Ashton (2009), το διαδίκτυο των πραγμάτων προσπαθεί να προσεγγίσει τη διασύνδεση και την επικοινωνία των αντικειμένων. Το διαδίκτυο των πραγμάτων μπορεί να χρησιμοποιηθεί σε όλους τους τομείς της κοινωνίας (Cao και Zhu, 2012).

Από την επιχειρηματική σκοπιά, ο Atzori (2010) δηλώνει ότι το διαδίκτυο των πραγμάτων έχει επηρεάσει κυρίως τη διαχείριση των επιχειρήσεων και την έξυπνη μεταφορά αγαθών και ανθρώπων. Τα τελευταία χρόνια το διαδίκτυο των πραγμάτων διαδραμάτισε σημαντικό ρόλο στις επιχειρήσεις, προσθέτοντας αξία σε ολόκληρη την επιχειρηματική αλυσίδα, αλλάζοντας τις επιχειρηματικές διαδικασίες, τις στρατηγικές των εταιρειών και ενισχύοντας τις ικανότητες ανεξάρτητα από τη βιομηχανία της εταιρείας (Lee και Lee, 2015).

Από την άλλη πλευρά, η τεχνολογία αυτή είχε σημαντική επίδραση στο μάρκετινγκ και την ανάπτυξη προϊόντων. Με την παρακολούθηση, τη μεταφορά δεδομένων από διασυνδεδεμένες συσκευές και ούτω καθεξής, η συμπεριφορά των καταναλωτών μπορεί να παρατηρηθεί σε πραγματικό χρόνο. Μέχρι σήμερα, η ανάπτυξη των προϊόντων που πραγματοποιούνται από τις εταιρείες βασίζεται σε έναν καθυστερημένο κύκλο. Αυτό σημαίνει ότι οι εταιρείες αναπτύσσουν ένα προϊόν με βάση την προηγούμενη εμπειρία και μια υπόθεση για το πώς αντιδρούν οι καταναλωτές στο νέο προϊόν (Golpayegani, 2018).

Εδώ, έρχεται το πλεονέκτημα της τεχνολογίας Internet of the Things καθώς τα συνδεδεμένα προϊόντα έχουν τη δυνατότητα να παρέχουν δεδομένα σχετικά με την πραγματική χρήση και ουσιαστικά να αντικαθιστούν την εικασία με σκληρά γεγονότα (Saarikko et al, 2017). Η χρήση του διαδικτύου των πραγμάτων στη λογιστική ξεκίνησε με την ανάγκη σύνδεσης μεταξύ όλων των τμημάτων της επιχειρηματικής διαδικασίας για τη δημιουργία αποτελεσματικότητας της χρηματοοικονομικής λογιστικής (Cao και Zhu, 2012).

Μέσω της εφαρμογής του διαδικτύου των πραγμάτων, η μεταφορά δεδομένων παραδίδεται στις άλλες συσκευές με μεγαλύτερη ασφάλεια (Mishra et al., 2016). Το διαδίκτυο των πραγμάτων δίνει τη δυνατότητα σε μία εταιρεία να προβλέψει εάν

χρειάζεται περισσότερο ή λιγότερο απόθεμα ενός συγκεκριμένου προϊόντος. Έτσι, το διαδίκτυο των πραγμάτων βοηθά με δεδομένα σε πραγματικό χρόνο (Newman, 2018).

Το άλλο πλεονέκτημα του διαδικτύου των πραγμάτων στη λογιστική σύμφωνα με τον Newman (2018) είναι ότι το λογιστικό τμήμα γνωρίζει τι πρέπει να διορθωθεί, και επομένως θα έχει μια ευρύτερη ιδέα και καλύτερη πρόβλεψη σχετικά με τον τρόπο κατανομής του προϋπολογισμού. Το επακόλουθο έχει ως αποτέλεσμα την υψηλή παραγωγικότητα και συνεπώς την ικανοποίηση των πελατών.

4.1.3 Blockchain και λογιστική

Το Blockchain είναι η άλλη τάση στον χρηματοοικονομικό και λογιστικό κλάδο. Ενώ είναι πιο γνωστή ως δομή και θεμελιώδης κρυπτογράφηση, η ίδια η τεχνολογία μπορεί να χρησιμοποιηθεί για όλους τους διαφορετικούς τομείς των βιομηχανιών. Όταν το bitcoin προτάθηκε για πρώτη φορά το 2008, το blockchain αναπτύχθηκε αρχικά. Το blockchain είναι ένα ψηφιοποιημένο καθολικό που καταγράφει τη συναλλαγή χωρίς να περιλαμβάνει κάποιον χρηματοοικονομικό ενδιάμεσο (Dai και Vasarhelyi, 2017).

Το Blockchain περιέχει τους αποθηκευτικούς χώρους στους οποίους καταγράφονται τα δεδομένα και ονομάζεται "block". Κάθε μπλοκ λειτουργεί ως γενικό καθολικό σε πραγματικό χρόνο. Κάθε μπλοκ αποθηκεύει τις μόνιμες πληροφορίες σχετικά με την προηγούμενη συναλλαγή, ενώ όταν ολοκληρωθεί το μπλοκ, θα επισυναφθεί στο επόμενο μπλοκ και θα το δώσει. Αυτά τα μπλοκ, επομένως, έχουν ισχυρή σύνδεση μεταξύ τους και έχουν συγκεκριμένες πληροφορίες σχετικά με το προηγούμενο μπλοκ για το θέμα της ασφάλειας.

Αυτά τα μπλοκ ενώνονται σε μια συνδεδεμένη αλυσίδα και γι' αυτό αυτή η τεχνολογία ονομάζεται blockchain (Fanning και Centers, 2016). Αυτό το σύστημα αποκεντρώνεται, επομένως, όλα τα μέρη που συμμετέχουν σε μια συναλλαγή, έχουν πρόσβαση στο blockchain, και έτσι μπορούν να διαβάσουν, να επαληθεύσουν, να ενημερώσουν και να δημοσιεύσουν νέες συναλλαγές στα μπλοκ. Με την τεχνολογία blockchain, θα ήταν σαφές εάν ο πληρωτής έχει αρκετά χρήματα για να ολοκληρώσει τη συναλλαγή ή όχι.

Οι Fanning και Centers εξηγούν πώς το blockchain βοηθά τις χρηματοοικονομικές υπηρεσίες με όλα τα πλεονεκτήματά του. Πρώτον, εξηγούν ότι δεν υπάρχουν αποτυχίες σε κανένα νεύμα και ακόμη και αν υπάρχει, τα άλλα συνεχίζουν τα καθήκοντά τους και

συνεχίζουν την απόδοση. Δεύτερον, δεδομένου ότι σχεδόν όλα τα έγγραφα τεκμηριώνονται, είναι εύκολο να σταλθούν με πολλές άλλες εφαρμογές.

Τρίτον, όλοι οι συμμετέχοντες έχουν πρόσβαση σε όλες τις συναλλαγές στο blockchain, επομένως αυξάνει την ικανότητα ελέγχου και την εμπιστοσύνη. Το άλλο πλεονέκτημα της χρήσης blockchain σε χρηματοοικονομικές υπηρεσίες είναι ότι δύο μέρη που συμμετείχαν σε μια συναλλαγή μπορούν να στείλουν ή να λάβουν το τιμολόγιο μέσω του blockchain, και μπορούν να εξοφλήσουν το τιμολόγιο μέσω του συστήματος blockchain που καθιστά τη διαδικασία συναλλαγής πιο γρήγορη (Fanning και Centers, 2016).

4.1.4 Μεγάλα δεδομένα και λογιστική

Σύμφωνα με τους Rezaee και Wang (2017), τα μεγάλα δεδομένα έχουν χρησιμοποιηθεί όλο και περισσότερο τις τελευταίες δεκαετίες μεταξύ των χρηματοοικονομικών και επιχειρηματικών βιομηχανιών. Τα μεγάλα δεδομένα καθορίζονται ως μια τεράστια συλλογή δεδομένων με τεράστιο μέγεθος και επομένως είναι αδύνατο να διατηρηθούν με το παλιό παραδοσιακό λογιστικό λογισμικό.

Τα μεγάλα δεδομένα χωρίζονται σε τέσσερις διαστάσεις που είναι ο όγκος, η ποικιλία, η ταχύτητα και η ακρίβεια. Κάθε διάσταση σημαίνει διαφορετικές δηλώσεις. Ο όγκος σημαίνει μεγάλο όγκο δεδομένων ενώ η ποικιλία συνδέεται με μεγάλη παραλλαγή στους τύπους δεδομένων. Η ταχύτητα σημαίνει γρήγορη ταχύτητα στη δημιουργία δεδομένων και η ακρίβεια αντιπροσωπεύει την αξιοπιστία των δεδομένων (Syed et al., 2013).

Οι Richins et al. (2017), υποστηρίζουν ότι με την ανάπτυξη μεγάλων δεδομένων μέσω της λογιστικής λειτουργίας, οι λογιστικές εγγραφές μπορεί να είναι αυτοματοποιημένες, αλλά ακόμα, ο ρόλος του λογιστή είναι σημαντικός και η λογιστική θέση δεν θα εξαφανιστεί, αντ' αυτού, θα υπάρξει απαίτηση πρόσληψης λογιστών που είναι σε θέση να εργαστούν και να έχουν γνώση της ερμηνείας, της διαχείρισης και της ανάλυσης των οικονομικών δεδομένων. Οι λογιστές έχουν ήδη γνώση και καλή κατανόηση της επιχείρησης, συνήθιζαν να εργάζονται με δεδομένα, επομένως εξακολουθούν να είναι σημαντικοί στον λογιστικό ρόλο. Η μεγάλη τεχνολογία δεδομένων δεν αποτελεί εξαίρεση όταν γίνεται λόγος για τα μειονεκτήματα και τους κινδύνους εκτός από τα πλεονεκτήματά της.

Σύμφωνα με τον Payne (2014), τα κύρια μειονεκτήματα των μεγάλων δεδομένων για τις εταιρείες είναι τα ζητήματα προστασίας της ιδιωτικής ζωής και τα προβλήματα

ασφάλειας στον κυβερνοχώρο τα οποία και τα δύο μπορούν να οδηγήσουν στην ανήθικη χρήση των δεδομένων. Εκτός αυτού, όταν αυξάνονται τα μεγάλα δεδομένα στη χρήση της λογιστικής, το λογιστικό επάγγελμα χρειάζεται περισσότερες γνώσεις και δεξιότητες για να είναι σε θέση να προσαρμοστεί στις τεχνολογικές αλλαγές.

Οι Griffin και Wright (2015) υποστηρίζουν ότι αυτή η προσαρμογή των λογιστών πρέπει κυρίως να γίνει μεταξύ των ακαδημαϊκών και των εκπαιδευτικών, οι οποίοι μέχρι στιγμής δεν έχουν αποδείξει συγκεκριμένα προγράμματα σπουδών για την προετοιμασία των μαθητών αναφορικά με τις νέες τεχνολογικές αλλαγές. Ο λογιστής, με το παρόν, πρέπει να γνωρίζει πώς να αναλύει και να χρησιμοποιεί βάσεις δεδομένων και πιο συγκεκριμένα πώς να χρησιμοποιεί μεγάλα μέσα ανάλυσης δεδομένων.

4.2 Τεχνολογικά χαρακτηριστικά και εφαρμογή συστήματος ηλεκτρονικής λογιστικής

Στο πλαίσιο των μικρο-μεσαίων επιχειρήσεων, η φύση του προτεινόμενου λογιστικού συστήματος μπορεί να επιταχύνει την εφαρμογή του συστήματος ηλεκτρονικής λογιστικής. Ο Rogers (1985) πρότεινε ότι η απόφαση υιοθέτησης ή απόρριψης μιας καινοτομίας εξαρτάται από την αντίληψη των ατόμων για τη φύση της καινοτομίας. Προηγούμενη έρευνα για την καινοτομία διαπίστωσε μια σχέση μεταξύ της αντίληψης των χρηστών ως προς το σχετικό πλεονέκτημα, τη συμβατότητα και την πολυπλοκότητα των προτεινόμενων χαρακτηριστικών του συστήματος πληροφοριών (Thong, 1999).

Ο Thong (1999) δηλώνει ότι οι ιδιοκτήτες μικρών επιχειρήσεων ενθαρρύνονται να χρησιμοποιούν μια νέα τεχνολογία όταν γίνεται αντιληπτή μια καλή απόδοση από τη χρήση της. Η συμβατότητα ενός συστήματος ηλεκτρονικής λογιστικής με τον χρήστη είναι ο βαθμός στον οποίο το σύστημα είναι συνεπές με τις ανάγκες του χρήστη, την προηγούμενη εμπειρία και τις υπάρχουσες τιμές. Οι Zhu et al. (2006) βλέπουν τη συμβατότητα ως το επίπεδο στο οποίο μια καινοτομία είναι συνεπής με τις επιχειρηματικές διαδικασίες, την εταιρική κουλτούρα, το σύστημα αξιών και τα κανάλια διανομής.

Οι Al-Majadi και Mat (2011) δηλώνουν ότι όσο υψηλότερα αντιλαμβάνεται ο υιοθετών ότι η καινοτομία είναι συνεπής με την επιχειρηματική ανάγκη, τόσο πιο γρήγορη είναι η διαδικασία υιοθέτησης. Μια καινοτομία θεωρείται πολύπλοκη εάν είναι δύσκολο να υιοθετηθεί από τον μελλοντικό χρήστη. Ο Thong (1999) αναμένει ότι ένα αντιληπτό πολύπλοκο σύστημα πληροφοριών θα επηρεάσει αρνητικά την απόφαση υιοθέτησης.

Ένας άλλος οργανωτικός καθοριστικός παράγοντας για την εφαρμογή του συστήματος ηλεκτρονικής λογιστικής είναι το κόστος. Οι Zhu et al. (2006) προσδιορίζουν ότι το κόστος οποιασδήποτε τεχνολογίας μπορεί να εμποδίσει την υιοθέτησή της. Επιπλέον, οι Zhu et al. (2006) βλέπουν το κόστος οποιασδήποτε τεχνολογίας ως το σύνολο των δαπανών που πραγματοποιούνται για τη λειτουργία των απαραίτητων τεχνολογιών και την προσπάθεια που καταβάλλεται για την αναδιάρθρωση του οργανισμού για την προσαρμογή της νέας τεχνολογίας.

4.3 Επιχειρηματικά χαρακτηριστικά και εφαρμογή συστήματος ηλεκτρονικής λογιστικής

Η ιδιότυπη φύση των μικρο-μεσαίων επιχειρήσεων είναι αναγνωρίσιμη στα επιχειρηματικά τους χαρακτηριστικά. Το μέγεθος, η ηλικία, η διεθνής συνεργασία και η συμμετοχή εξωτερικού ελεγκτή μπορούν να επηρεάσουν την εφαρμογή ενός συστήματος ηλεκτρονικής λογιστικής. Ειδικότερα, το μέγεθος μιας εταιρείας έχει βρεθεί ότι έχει σημαντική επίπτωση στο σύστημα της ηλεκτρονικής λογιστικής (Hajira και Azizi, 2011).

Ο Thong (1999) υποστηρίζει ότι οι μικρο-μεσαίες επιχειρήσεις έχουν ελάχιστους πόρους και δεν διαθέτουν την κατάλληλη επαγγελματική εμπειρογνωμοσύνη, ενώ είναι ευάλωτες σε εξωτερικές δυνάμεις και συνεπώς είναι αναγκασμένες να υιοθετούν οποιαδήποτε τεχνολογική καινοτομία. Η ηλικία μιας επιχείρησης υποδηλώνει τον αριθμό των ετών που υπήρχε η εταιρεία πριν από την ίδρυσή της. Το χρονικό διάστημα κατά το οποίο υπάρχει μια επιχείρηση μπορεί να επηρεάσει την εφαρμογή ενός συστήματος ηλεκτρονικής λογιστικής. Ο Padachi (2012) συνδέει την ηλικία μιας επιχείρησης με το μοντέλο του κύκλου ζωής των επιχειρήσεων, θεωρώντας τις νέες εταιρείες ως εταιρείες που δεν χρειάζονται ένα περίπλοκο σύστημα λογιστικής καταγραφής.

Επιπλέον, η διεθνής συμμετοχή των μικρο-μεσαίων επιχειρήσεων απεικονίζει τη σχέση που έχει η επιχείρηση με άλλες διεθνείς επιχειρηματικές οντότητες. Η σχέση που έχει η επιχείρηση με άλλους διεθνείς οργανισμούς μπορεί να επηρεάσει την ανάγκη υιοθέτησης της τεχνολογίας. Οι Hitt et al. (1997) υποστήριξαν ότι όσο μεγαλύτερο είναι το επιχειρηματικό πεδίο τόσο μεγαλύτερη είναι η ζήτηση για πληροφορική.

Η διεθνής συμμετοχή διευκολύνει την πρόσβαση στη γνώση, την τεχνογνωσία και τα δίκτυα. Η πρόσβαση στη γνώση, την τεχνογνωσία και τα δίκτυα ανοίγει την είσοδο στις μικρο-μεσαίες επιχειρήσεις για την ξένη αγορά και τον πολιτισμό που αυξάνουν την τάση για υιοθέτηση της ηλεκτρονικής λογιστικής.

4.4 Εξωτερικά χαρακτηριστικά και εφαρμογή συστήματος ηλεκτρονικής λογιστικής

Η συμβολή των εξωτερικών πλαισίων στην επιτάχυνση της εφαρμογής της ηλεκτρονικής λογιστικής είναι πολύ σημαντική. Οι δραστηριότητες των μικρο-μεσαίων επιχειρήσεων επηρεάζονται από ορισμένες εξωτερικές επιδράσεις. Τα εξωτερικά χαρακτηριστικά που προσδιορίζονται συνήθως περιλαμβάνουν την κυβερνητική υποστήριξη, την πίεση των πελατών, την πίεση των ανταγωνιστών, την εξωτερική εμπειρογνομosύνη και τη συμμετοχή σε μια εγγεγραμμένη ένωση.

Στις αναπτυσσόμενες οικονομίες, η υποστήριξη της κυβέρνησης έχει μεγάλη σημασία αφού η κυβέρνηση έχει την ευθύνη να παρέχει ένα ασφαλές και ευνοϊκό επιχειρηματικό περιβάλλον για τη λειτουργία των μικρο-μεσαίων επιχειρήσεων (Padachi, 2012). Η κρατική υποστήριξη μπορεί να έρθει με τη μορφή νομοθετικών και κανονιστικών διατάξεων. Η πίεση του ανταγωνιστή υποδηλώνει το βαθμό στον οποίο μια επιχείρηση ωθείται να υιοθετήσει την ηλεκτρονική λογιστική με βάση την επιρροή άλλων επιχειρήσεων.

Οι Porter και Millar (1985) επαναλαμβάνουν ότι η υιοθέτηση πληροφοριακών συστημάτων θέτει μια επιχείρηση σε καλύτερο πλεονέκτημα ώστε να μπορεί να αλλάξει τη σύνθεση της βιομηχανίας, να θέσει νέους κανόνες ανταγωνισμού και να δημιουργήσει νέες επιχειρήσεις. Προηγούμενες έρευνες επιβεβαιώνουν ότι ο έντονος ανταγωνισμός συνδέεται σημαντικά με την υιοθέτηση της πληροφορικής (Wanjau et al., 2012).

Κατά την εφαρμογή της ηλεκτρονικής λογιστικής, η διαθεσιμότητα εξωτερικής εμπειρογνομosύνης μπορεί να είναι ζωτικής σημασίας για την υιοθέτηση. Η εξωτερική εμπειρογνομosύνη στην εφαρμογή της τεχνολογίας έχει αναγνωριστεί στη βιβλιογραφία ως υποστήριξη προμηθευτή, υποστήριξη συμβούλων και υποστήριξη κοινότητας πληροφοριακού συστήματος (Baker et al., 2010).

Συγκεκριμένα, οι Thong et al. (1997) δήλωσαν ότι η υποστήριξη από την εξωτερική εμπειρογνομosύνη αναφέρεται στην παροχή υπηρεσιών που απαιτούνται για την αποτελεσματική εφαρμογή των πληροφοριακών συστημάτων. Προηγούμενες έρευνες επιβεβαιώνουν τη σχέση μεταξύ της υιοθέτησης πληροφοριακών συστημάτων και του επιπέδου αποτελεσματικότητας των συμβούλων (Yap et al., 1994).

4.5 Επιπτώσεις της ψηφιακής τεχνολογίας στις δεξιότητες και στον ρόλο των λογιστών

Το λογιστικό επάγγελμα έχει υποστεί αρκετές αλλαγές με την πάροδο των ετών λόγω της φυσικής εξέλιξης του περιβάλλοντός του. Η λογιστική πρακτική εξακολουθεί να προσαρμόζεται στις αναδυόμενες τεχνολογίες τα τελευταία χρόνια και ο ακαδημαϊκός τομέας παρακολουθεί αυτές τις επιπτώσεις, παρόλο που οι εμπειρικές μελέτες εξακολουθούν να λείπουν. Όπως υποδεικνύεται από τον Coyne (2018), οι λογιστές έχουν ιδιαίτερη εμπειρία ως ειδικοί στις επιχειρήσεις.

Ως αποτέλεσμα, οι λογιστές είναι πολύτιμοι συνεργάτες μαζί με τους ειδικούς στην τεχνολογία της πληροφορίας, στο σχεδιασμό και τη συντήρηση πληροφοριακών συστημάτων, όχι μόνο ως τελικοί χρήστες επιχειρηματικών πληροφοριών αλλά και ως υποστηρικτές άλλων εσωτερικών και εξωτερικών φορέων λήψης αποφάσεων. Επιπλέον, οι λογιστές είναι πολύ εξοικειωμένοι με θέματα διαχείρισης δεδομένων και κανονιστικών ελέγχων συμμόρφωσης, τα οποία αποτελούν ζωτικές πτυχές της διαχείρισης πληροφοριών.

Συνεπώς, η συνεργασία μεταξύ αυτών των επαγγελματιών, ειδικών επιχειρήσεων και ειδικών πληροφορικής είναι απαραίτητη προκειμένου να επιτευχθούν οι στόχοι ελέγχου και να ικανοποιηθούν οι ανάγκες λήψης αποφάσεων σε πληροφορίες. Στην πραγματικότητα, οι Richins et al. (2017) υποστηρίζουν ότι οι λογιστές έχουν το προνόμιο να αναλαμβάνουν ηγετικό ρόλο στην ανάλυση δομημένων και μη δομημένων δεδομένων που προσανατολίζονται σε προβλήματα και βοηθούν τους επιστήμονες να δημιουργήσουν αξία μέσω της ανάλυσης διερευνητικών δεδομένων.

Δικαιολογούν αυτούς τους ισχυρισμούς με την προϋπόθεση ότι οι λογιστές έχουν βαθιά κατανόηση της επιχείρησης και έχουν ήδη συνηθίσει στην ανάλυση δεδομένων και εργάζονται με δομημένα σύνολα πληροφοριών. Με την ίδια έννοια, οι Pickard και Cokins (2015) δηλώνουν ότι οι λογιστικές έχουν δεξιότητες χειρισμού οικονομικών δεδομένων αλλά και γνώση των μοντέλων ανάλυσης δεδομένων τα οποία ερμηνεύουν τα αποτελέσματά τους και λαμβάνουν αποφάσεις με βάση αυτή την ανάλυση.

Συμπερασματικά, οι Huerta και Jensen (2017) βλέπουν την ανάλυση δεδομένων ως μια ευκαιρία για τους μετρητές να μετακινηθούν από το ρόλο του φύλακα εντός ενός οργανισμού σε έναν επιχειρηματικό εταίρο, συμπληρώνοντας έναν στρατηγικό ρόλο και διευκολύνοντας τους οργανισμούς τους να βασιστούν περισσότερο στα δεδομένα. Η

τεχνολογία blockchain έχει αλλάξει επίσης τον τρόπο εκτέλεσης της λογιστικής και έχει μετατοπίσει τον ρόλο του λογιστή.

Οι Tan και Low (2019) εικάζουν ότι η ψηφιοποίηση των τρεχουσών διαδικασιών επικύρωσης και η φιλοξενία λογιστικών συναλλαγών σε blockchain θα βελτιώσει την αξιοπιστία των λογιστικών δεδομένων για την προετοιμασία των οικονομικών καταστάσεων. Αν και στο πλαίσιο του blockchain, οι λογιστές ενδέχεται να μην είναι πλέον ο κάτοχος της λογιστικής βάσης δεδομένων, θα συνεχίσουν να καθορίζουν τις πολιτικές της ψηφιοποιημένης διαδικασίας και να επικυρώνουν ολόκληρη τη διαδικασία.

Επιπλέον, η άσκηση της ανάλυσης και κρίσης υποκειμενικών αξιών και υπολοίπων που αναφέρονται στις οικονομικές καταστάσεις παραμένει απαραίτητη, καθώς αυτές δεν μπορούν απλώς να ληφθούν από λογιστική βάση δεδομένων που βασίζεται στο blockchain. Όπως υποδεικνύουν οι Marrone και Hazelton (2019) για τους λογιστές, είναι μόνο ένα μικρό βήμα από την αυτόματη εκτέλεση συμβολαίου και την πληρωμή έως τις συναλλαγές που καταγράφονται αυτόματα στο εταιρικό βιβλίο, το οποίο μπορεί να μεταφέρει τον λογιστικό ρόλο του λογαριασμού σε μια ιστορική υποσημείωση.

Μπορεί επομένως να προκύψει το συμπέρασμα ότι η τεχνολογία blockchain προκαλεί μια αλλαγή στα καθήκοντα που πρέπει να εκτελέσει ο λογιστής, από την πιο παραδοσιακή και επίπονη καταγραφή και σύνταξη οικονομικών καταστάσεων έως την αξιολόγηση και τον έλεγχο ταυτότητας των αρχικών εγγράφων και τον ορθολογισμό των έξυπνων συμβάσεων.

Σχετικά με τις τεχνολογίες τεχνητής νοημοσύνης, οι Kokina και Davenport (2017) αναφέρουν ότι βραχυπρόθεσμα οι απώλειες θέσεων εργασίας που σχετίζονται με την εφαρμογή τεχνολογιών τεχνητής νοημοσύνης θα είναι σχετικά αργές και οριακές, καθώς αυτές οι τεχνολογίες αντικαθιστούν συγκεκριμένες εργασίες και όχι ολόκληρες τις λογιστικές εργασίες. Υποδεικνύουν ορισμένες δραστηριότητες που είναι πιθανό να είναι μέρος των υπολοίπων τμημάτων της λογιστικής όπως είναι:

- ✓ Η εργασία μαζί με έξυπνα λογιστικά μηχανήματα, παρακολούθηση της απόδοσης και των αποτελεσμάτων τους και βελτίωση της απόδοσής τους.
- ✓ Παρακολούθηση της χρήσης των έξυπνων μηχανών στις διαδικασίες ελέγχου και ανακάλυψη της ανάγκης προσαρμογής των εργαλείων αυτοματισμού.

- ✓ Ανάπτυξη νέων εργαλείων ή τεχνολογιών βασισμένων στην τεχνητή νοημοσύνη σε συνδυασμό με λογιστικά γραφεία και οίκους λογισμικού και υποστήριξη των υφιστάμενων.

Ανώτερα υψηλόβαθμα στελέχη του κλάδου της λογιστικής σε μεγάλες επιχειρήσεις υποστηρίζουν ότι η ανάγκη για τους λογιστές δεν θα εξαφανιστεί σύντομα, καθώς δεν μπορούν να αντικατασταθούν πλήρως από την τεχνολογία. Ωστόσο, πολλοί λένε ότι οι δεξιότητες για την επιτυχία της λογιστικής και τον έλεγχο είναι πιθανό να είναι διαφορετικές στο μέλλον και ορισμένοι παραδέχονται ότι οι επιχειρήσεις θα χρειαστούν σημαντικά λιγότερους λογιστές τα επόμενα χρόνια (Kokina και Davenport, 2017).

Οι λογιστές έχουν συνηθίσει να ασχολούνται με μεγάλους όγκους αριθμών, αλλά τα μεγάλα δεδομένα σε εταιρείες περιλαμβάνουν άλλα δεδομένα, όπως δωρεάν κείμενο, εικόνες και βίντεο, τα οποία μπορούν να αναλυθούν και να επεξεργαστούν εύκολα από τους ειδικούς. Οι αναλυτικές δεξιότητες και οι τεχνικές γνώσεις που ζητούνται για αυτόν τον τύπο ανάλυσης είναι διαφορετικές και επομένως οι λογιστές θα πρέπει να ενισχύσουν αυτές τις αναλυτικές δεξιότητες.

Οι Huerta και Jensen (2017) τονίζουν ότι η εξαγωγή ουσιαστικής γνώσης από τα μεγάλα δεδομένα απαιτεί όχι μόνο μια βαθιά κατανόηση των δεδομένων αλλά και έναν δημιουργικό τρόπο σκέψης για τα δεδομένα. Η πρόκληση με τα μεγάλα δεδομένα είναι ο προσδιορισμός των σωστών ερωτήσεων. Οι Al-Htaybat και von Alberti-Alhtaybat (2017) επισημαίνουν παρόμοιες δεξιότητες που πρέπει να αναπτυχθούν στους λογιστές του εγγύς μέλλοντος.

Τέτοιες είναι οι αναλυτικές δεξιότητες, η δημιουργική και ανοιχτή σκέψη και οι επικοινωνιακές δεξιότητες. Μια από τις σημαντικότερες προκλήσεις για το μέλλον της λογιστικής μπορεί να είναι η γενική διαδικασία αυτοματισμού. Οι Richins et al. (2017) αναφέρουν ορισμένους τομείς στους οποίους πρέπει να εστιάσουν οι λογιστές ώστε να μπορέσουν να αποκτήσουν δεξιότητες που θα τους καταστήσουν ανθεκτικούς στην αυτοματοποίηση και στις αλλαγές της ψηφιοποίησης:

- Αναζήτηση πρόσθετης εκπαίδευσης σε επιχειρηματική στρατηγική και επιχειρηματικά μοντέλα προκειμένου να ενισχυθούν οι υπάρχουσες λογιστικές γνώσεις.
- Ανάπτυξη των επιχειρησιακών δυνατοτήτων ανάλυσης.

- Εξοικείωση με τα νέα εργαλεία που έχουν αναπτυχθεί για μεγάλα δεδομένα, δουλεύοντας με εκτεταμένα δομημένα και αδόμητα δεδομένα.
- Κατανόηση του βασικού προγραμματισμού ώστε οι λογιστές να μπορούν πιο εύκολα να αλληλεπιδρούν με επιστήμονες δεδομένων και υπολογιστών και ταυτόχρονη ανάπτυξη της ικανότητας μάθησης αναφορικά με τις νέες τεχνολογίες που θα προκύψουν στο μέλλον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5-ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

5.1 Συμπεράσματα

Η λογιστική έχει αλλάξει κατά τη διάρκεια των δεκαετιών από τη λογιστική που βασίζονταν σε έντυπη μορφή στη λογιστική που στηρίζεται σε ηλεκτρονικά συστήματα και υπολογιστές. Η δεύτερη μεγάλη τεχνολογική αλλαγή είναι η συνεχής ψηφιοποίηση. Αυτή η μετατόπιση εμπλέκεται σε ψηφιακά εργαλεία όπως το λογισμικό, το cloud, το διαδίκτυο των πραγμάτων, το blockchain, τα μεγάλα δεδομένα και τα εργαλεία οπτικοποίησης τα οποία έδωσαν στον ψηφιακό τομέα τις δυνατότητες της ψηφιακής λογιστικής.

Συνολικά, φαίνεται ότι οι πρόσφατες τάσεις ψηφιοποίησης προωθούν τις προοπτικές των σύγχρονων κορυφαίων λογιστικών συστημάτων. Οι τεχνολογίες πληροφόρησης και επικοινωνίας επιτρέπουν στη λογιστική να επιτυγχάνει ταχύτερα νέα αποτελέσματα, με μικρότερο περιθώριο σφάλματος και να επικεντρώνεται περισσότερο στην ανάλυση σε αντίθεση με την απλή παρουσίαση των αποτελεσμάτων.

Τα εργαλεία πρόβλεψης και τεχνητής νοημοσύνης επιτρέπουν στις επιχειρήσεις να δημιουργούν καλύτερες πρακτικές ελέγχου και λογιστικής και να υποστηρίζουν ορθά τις μελλοντικές οικονομικές αποφάσεις. Οι τεχνολογίες σχεδιασμού των επιχειρησιακών πόρων φέρνουν νέα αυτοματοποίηση στις διαδικασίες λήψης αποφάσεων και σχεδιασμού και επιτρέπουν στις φορολογικές υπηρεσίες να επιταχύνουν τις απαιτήσεις συμμόρφωσης και τις προθεσμίες.

Η εκτεταμένη ανάλυση δεδομένων προσφέρει μεγαλύτερη διαφάνεια στις βασικές μετρήσεις των επιχειρήσεων και βελτιώνει τη λήψη αποφάσεων. Οι σύγχρονες διαδικασίες λογισμικού βοηθούν τους διαχειριστές να ευθυγραμμιστούν με τις λογιστικές γνώσεις και να παράσχουν περισσότερες μελλοντικές πληροφορίες. Η εξωτερική ανάθεση επιχειρηματικών διαδικασιών είναι ένας άλλος μηχανισμός που επωφελείται από τις ψηφιακές τεχνολογίες.

Επιπλέον, οι νέες υπηρεσίες υλοποίησης χρηματοοικονομικού λογισμικού που δημιουργούνται από το λογισμικό διευρύνουν τους ορίζοντες των παραδοσιακών χρηματοοικονομικών υπηρεσιών. Έτσι, η ψηφιοποίηση μπορεί να μην θεωρείται υποκατάστατο των υπαρχόντων συστημάτων, αλλά μάλλον ως τεχνολογία βελτίωσης των συστημάτων ή των υπηρεσιών. Επιπλέον, η ψηφιοποίηση των φορολογικών

διαδικασιών μπορεί να συμβάλει στην ανασυγκρότηση των φορολογικών δασμών των εταιρειών που αναφέρουν αρνητικά κέρδη από τους εσωτερικούς τους ελέγχους, αυξάνοντας έτσι τα φορολογικά έσοδα.

Η ψηφιακή παγκοσμιοποίηση παρέχει επίσης πρόσβαση με ένα πάτημα στην πληροφορία, τη διαφάνεια και την ανάπτυξη των αναπτυσσόμενων χωρών. Η ψηφιοποίηση και η αυτοματοποίηση φέρνουν νέες προκλήσεις στην αγορά εργασίας, με τους λογιστές να είναι πιο ευάλωτοι. Από την άλλη πλευρά, οι λογιστές των επιχειρήσεων λαμβάνουν το εργαλείο ψηφιοποίησης, αυτοματοποίησης και επιχειρηματικής ευφυΐας για να επεκτείνουν τα πραγματικά επιχειρηματικά μοντέλα και τις διαδικασίες μέσω της εξωτερικής ανάθεσης των επιχειρηματικών διαδικασιών και υπηρεσιών της φορολογικής διαχείρισης.

Οι αναδυόμενες τεχνολογίες μεταμορφώνουν την καθημερινή εργασία των λογιστών, επηρεάζοντας την επαγγελματική ζωή εκατομμυρίων ανθρώπων παγκοσμίως. Αυτό το φαινόμενο γίνεται όλο και πιο εμφανές με την αυξανόμενη ταχύτητα των τεχνολογικών καινοτομιών. Οι λογιστές ήταν πάντα πολύ ανοιχτοί στην υιοθέτηση νέων τεχνολογιών, αλλά το ριζικό δυναμικό των λογιστικών τεχνολογιών μπορεί να πραγματοποιηθεί πλήρως μόνο με μια παρόμοια υπέρμαχη λογιστική επανάσταση στη σκέψη.

Οι αναδυόμενες τεχνολογίες μπορεί να έχουν τη δυνατότητα να αλλάξουν δραματικά και να διαταράξουν το έργο των λογιστών, αλλά δεν αρκεί να εξελιχθούν οι νέες τεχνολογίες εάν δεν υπάρχει παράλληλη ανάπτυξη νέων παραδειγμάτων που επιτρέπουν την κατανόηση νέων δεδομένων. Οι επαγγελματικοί λογιστικοί φορείς έχουν ανταποκριθεί σε αυτές τις προκλήσεις αναπτύσσοντας πλαίσια ικανότητας και εκθέσεις σχετικά με τη μελλοντική σταδιοδρομία στη λογιστική για να αντιμετωπίσουν τις αλλαγές, τις προβλέψιμες δυσκολίες και να εκμεταλλευτούν πιθανές ευκαιρίες.

Η λογιστική εργασία όπως γνωρίζουμε, πρέπει να είναι προετοιμασμένη να αντιμετωπίσει μια πληθώρα αλλαγών τα επόμενα χρόνια λόγω αυτών των αναδυόμενων τεχνολογιών και αυτές οι αλλαγές μπορεί να προκαλέσουν διαταραχές αλλά ταυτόχρονα μπορεί να ανοίξουν πολλές πιθανές ευκαιρίες για το επάγγελμα. Η ψηφιακή τεχνολογία διαμορφώνει το μέλλον της λογιστικής επηρεάζοντας τους τύπους θέσεων εργασίας που θα είναι διαθέσιμες.

Καθώς τα προηγμένα συστήματα χειρίζονται επαναλαμβανόμενες εργασίες, οι άνθρωποι θα αντιμετωπίσουν περισσότερες από τις αναλύσεις, καθιστώντας τον κρίσιμο σύνδεσμο

μεταξύ δεδομένων και πελατών. Η τεχνολογία θα συνεχίσει να επηρεάζει το ρόλο του λογιστή και τη ζήτηση για λογιστές στο μέλλον.

Αναμφίβολα, ο λογιστής του μέλλοντος θα πρέπει να είναι τεχνολογικά καταξιωμένος για να εξελιχθεί στον μεταβαλλόμενο κλάδο. Καθώς οι έξυπνες τεχνολογίες εξελίσσονται και περισσότερες εταιρείες μεταφέρουν τις πληροφορίες τους σε συστήματα που βασίζονται στη ψηφιακή τεχνολογία, οι λογιστές πρέπει να γίνουν ικανοί στην χρήση αυτών των τεχνολογιών ώστε να προσφέρουν στους πελάτες ενημερωμένη οικονομική ανάλυση και να παραμένουν ανταγωνιστικοί.

Οι επαγγελματίες της λογιστικής που επιθυμούν να χρησιμοποιήσουν τις ψηφιακές τεχνολογίες θα πρέπει να είναι εξοικειωμένοι με τα σχετικά προγράμματα λογισμικού, καθώς και τον τρόπο ρύθμισης της μεταφοράς πληροφοριών για βιβλία, συμβόλαια και αρχεία. Επιπλέον, πολλοί λογιστές ενδέχεται να αναλάβουν συμβουλευτικό ρόλο με τους πελάτες, πράγμα που σημαίνει ότι θα πρέπει να είναι εξειδικευμένοι στην ανάλυση μεγάλων δεδομένων για τον εντοπισμό προτύπων και τάσεων.

Η εξοικείωση με τη συλλογή και την ανάλυση των δεδομένων και με άλλες τεχνικές επιστήμης δεδομένων θα είναι καθοριστικής σημασίας από εδώ και στο εξής. Οι επαγγελματίες της λογιστικής θα πρέπει επίσης να καταλάβουν πώς να χρησιμοποιούν στρατηγικές και προγράμματα οπτικοποίησης δεδομένων για να μεταφράσουν όλα αυτά τα δεδομένα σε πληροφορίες για τους πελάτες και τα ανώτερα στελέχη της κάθε εταιρείας.

Τα επόμενα έτη οι επιχειρήσεις θα επενδύσουν όλο και περισσότερο σε εργαλεία και τεχνολογίες που βοηθούν τους υπαλλήλους τους να διαχειρίζονται καλύτερα τον χρόνο τους, είτε πρόκειται για αυτοματοποίηση για επαναλαμβανόμενες, χρονοβόρες εργασίες είτε για εργαλεία συνεργασίας που βοηθούν τις ομάδες να βρουν δημιουργικούς τρόπους σύνδεσης. Καθώς ο κόσμος των οικονομικών εξελίσσεται, οι εταιρείες θα πρέπει να βρουν άτομα με ένα σύνολο δεξιοτήτων που τους επιτρέπουν να προσαρμοστούν στις αλλαγές.

Οι επιχειρήσεις πρέπει επομένως να μάθουν να αναγνωρίζουν χαρακτηριστικά που μπορούν να συμπληρώσουν τις παραδοσιακές γνώσεις ή τα προσόντα όπως είναι η δημιουργικότητα. Αυτές οι δεξιότητες μπορεί να είναι δύσκολο να εντοπιστούν σε παραδοσιακές συνεντεύξεις, όπου η εστίαση είναι συχνά σε τεχνικές ερωτήσεις που δεν αναδεικνύουν απαραίτητα το πλήρες δυναμικό των νέων ταλέντων.

Ως εκ τούτου, οι εταιρείες πρέπει να επανεξετάσουν τις διαδικασίες πρόσληψής τους τα επόμενα έτη εάν θέλουν να παραμείνουν ανταγωνιστικές, δεδομένου ότι η επιτυχία των στρατηγικών αυτοματοποίησης και η εμφάνιση της ψηφιακής εποχής εξαρτώνται από ανθρώπινους παράγοντες και από την ολιστική στρατηγική του ανθρώπινου δυναμικού.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

- Alao, B. B., & Gbolagade, O. L. (2019). An Assessment of How Industry 4.0 Technology is Transforming Audit Landscape and Business Models. *International Journal of Accounting*, 3(10).
- Al-Htaybat, K. & Von Alberti-Alhtaybat, L. (2017). Big Data and corporate reporting: Impacts and paradoxes. *Journal of Accounting and Auditing*, 30(2), 850–873.
- Albrecht, W.S. & Sack, R.J. (2000). Accounting education: charting the course through a perilous future. *Accounting Education Series*, 16, Sarasota, FL: American Accounting Association.
- Al-Majadi, M., & Mat, M. K. (2011). Modelling the antecedents on internet banking service adoption (IBSA) in Jordan: A structural equation modelling (SEM) approach. *Journal on Internet Banking Commerce*, 16(1), 1-15.
- Andersson, P., Movin, S., Mähring, M., Teigland, R. & Wennberg, K. (2018). Managing digital transformation. SSE Institute for Research, Stockholm School of Economics.
- Ashton, K. (2009). That internet of things thing. *RFID Journal*, 22(7), 97–114.
- Baker, E. W., Al-Gahtani, S. S., & Hubona, G. S. (2010). Cultural impacts on acceptance and adoption of information technology in a developing country. *Journal of Global Information Management*, 18(3), 35-58.
- BarNir, A., Gallagher, J.M. & Auger, P. (2003). Business process digitization, strategy, and the impact of firm age and size: the case of the magazine publishing industry. *Journal of Business Venturing* 18(6), 789-814.
- Bierstaker, J.L., Burnaby, P. & Thibodeau, J. (2001). The impact of information technology on the audit process: an assessment of the state of the art and implications for the future. *Managerial Auditing Journal*, 16(3), 159-164.
- Bloomberg, J. (2018). Digitization, digitalization, and digital transformation: confuse them at your peril. *Forbes*.
<https://www.forbes.com/sites/jasonbloomberg/2018/04/29/digitization-digitalization-and-digital-transformation-confuse-them-at-your-peril/?sh=43ff25e52f2c>. (Ανακτήθηκε 10/07/2021)

- Botes, V.L. & Sharma, U. (2017). A gap in management accounting education: fact or fiction. *Pacific Accounting Review* 29(1), 107-126.
- Cao, H. & Zhu, Z. (2012). Research on future accounting information system in the internet of things era. *IEEE International Conference on Computer Science and Automation Engineering*, 741–744.
- Chandi, N. (2017). Council Post: The Internet of Things for Accountants. *Forbes*. <https://www.forbes.com/sites/forbestechcouncil/2017/03/27/the-internet-of-things-for-accountants/?sh=e4e9963445b6>. (Ανακτήθηκε 08/07/2021)
- Christensen, C. M. (1992). Exploring the limits of the technology S-curve. Part I: component technologies. *Production and Operations Management*, 1(4), 334–357.
- Christensen, C. M. (2016a). *Disruptive Innovation*. <http://www.claytonchristensen.com/key-concepts/>. (Ανακτήθηκε 10/07/2021)
- Christensen, C. M. (2016b). *Disruptive Innovation*. <http://www.christenseninstitute.org/key-concepts/disruptive-innovation-2/>. (Ανακτήθηκε 08/07/2021)
- Christauskas, C. & Miseviciene, R. (2012). Cloud–computing based accounting for small to medium sized business. *Engineering Economics*, 23(1), 14-21.
- Collins, J.C. (1999). How to select the right accounting software. *Journal of Accountancy*, 188(4), 67.
- Collin, J., Hiekkänen, K., Korhonen, J. J., Halén, M., Itälä, T., & Helenius, M. (2015). IT leadership in transition-The impact of digitalization on Finnish organizations.
- Coyne, E.M.; Coyne, J.G. & Walker, K.B. (2018). Big Data information governance by accountants. *Int. Journal of Accounting and Information Management*, 26, 153–170.
- Dai, J. & Vasarhelyi, M. A. (2017). Toward blockchain-based accounting and assurance. *Journal of Information Systems*, 31(3), 5–21.
- Deshmukh, A. (2004). A conceptual framework for online internal controls. *Journal of Information Technology Management*, 3-4, 23-32.
- Deshmukh, A. and Romine, J. (2002). Accounting software and e-business. *The CPA Journal*, 72(11), 52.
- Dimitriu, O. & Matei, M. (2014). A new paradigm for accounting through cloud computing. *Procedia Economics and Finance*, 15, 840–846.

- Dobbs, R., Manyika, J., & Woetzel, J. (2015). The four global forces breaking all the trends. McKinsey Global Institute, 1-5.
- Goh, C., Seow, P.S. & Pan, G. (2017). Automation and the Accounting profession. IS Chartered Accountant. Research Collection School of Accountancy.
- Griffin, P. A. & Wright, A. M. (2015). Commentaries on Big Data's importance for accounting and auditing. *Accounting Horizons*, 29(2), 377–379.
- Guthrie, G. (2010). *Basic research methods: An entry to social science research*. SAGE Publications India.
- Hajira, Z., & Azizi, Z. O. (2011). Effective factors on alignment of accounting information systems in manufacturing companies: Evidence from Iran. *Information Management and Business Review*, 3(3), 158-170.
- Hermanson, R. H. & Edwards, J. D. (2010). *Accounting principles*. Endeavour International Corporation, Houston, Texas, USA.
- Hitt, M., Hoskisson, R. E., & Kim, H. (1997). International diversification effect on innovation and firm performance in product diversified firms. *Academy of Management Journal*, 40, 767-798.
- Howieson, B. (2003). Accounting practice in the new millennium: is accounting education ready to meet the challenge?. *The British Accounting Review*, 35(2), 69- 103.
- Huerta, E. & Jensen, S. (2017). An Accounting Information Systems Perspective on Data Analytics and Big Data. *Journal of Information Systems*, 31, 101–114.
- Iacovou, C.L., Benbasat, I. & Dexter, A.S. (1995). Electronic data interchange and small organizations: Adoption and impact of technology. *MIS quarterly*, 465-485.
- Kavanagh, M. H. & Drennan, L. (2008). What skills and attributes does an accounting graduate need? Evidence from student perceptions and employer expectations, *Accounting & Finance* 48(2), 279-300.
- KPMG (2017a). Impact of digitization on the audit profession. KPMG. <https://assets.kpmg.com/content/dam/kpmg/ch/pdf/ac-news-8-impact-digitization-en.pdf>. (Ανακτήθηκε 01/07/2021)
- KPMG. (2017b). Digitalisation in Accounting. KPMG AG. <https://assets.kpmg.com/content/dam/kpmg/de/pdf/Themen/2017/digitalisation-in-accounting-en-2017-KPMG.pdf>. (Ανακτήθηκε 05/07/2021)

- Kokina, J. & Davenport, T.H. (2017). The Emergence of Artificial Intelligence: How Automation is Changing Auditing. *Journal of Emerging Technologies in Accounting*, 14, 115–122.
- Lambert, R.A. (2001). Contracting theory and accounting. *Journal of Accounting and Economics*, 32(3), 3-87.
- Mahesh, C.G. (2017). MBA study materials, Guru Jambheshwar University of Science & Technology. <http://www.ddegjust.ac.in/studymaterial/mba/cp-104.pdf>. (Ανακτήθηκε 05/07/2021)
- Marrone, M. & Hazelton, J. (2019). The disruptive and transformative potential of new technologies for accounting, accountants and accountability: A review of current literature and call for further research. *Journal of Accounting Research*, 27, 677–694.
- Mishra, D., Gunasekaran, A., Childe, S. J., Papadopoulos, T., Dubey, R. & Wamba, S. (2016). Vision, applications and future challenges of Internet of Things. *Industrial Management & Data Systems*, 116(7), 1331–1355.
- Newman, D. (2018). 6 ways IoT will improve accounting | Sage Advice United States of America. <https://www.sage.com/en-us/blog/iot-will-improve-accounting/>. (Ανακτήθηκε 12/07/2021).
- Narayanaswamy, R. (2003). *Financial Accounting*. Prentice Hall of India, New Delhi.
- Padachi, K. (2012). Factors affecting the adoption of formal accounting systems by SMEs. *Business and Economics Journal*, 1-20.
- Payne, R. (2014). Discussion of Digitisation, Big Data and the transformation of accounting information. *Accounting and Business Research*, 44(4), 491–495.
- Pickard, M.D. & Cokins, G. (2015). From Bean Counters to Bean Growers: Accountants as Data Analysts—A Customer Profitability Example. *Journal of Information Systems*, 29, 151–164.
- Porter, M., & Millar, V. (1985). How information gives you firm-level value. *Harvard Business Review*, 63(4), 149-160.
- Quinn, J. F. (2017). And Then a Miracle Occurs. *Explore (New York)*, 13(4), 268– 269.
- Ramjee, P. (2019). What Is the Purpose of an Accounting Department Within an Organization? <http://smallbusiness.chron.com/purpose-accounting-department-within-organization24374.html>. (Ανακτήθηκε 15/07/2021).

- Rezaee, Z. & Wang, J. (2017). Big Data, Big Impact on Accounting. Hkicpa.org, October, 42–45.
http://app1.hkicpa.org.hk/APLUS/2017/10/pdf/42,43,45_large%20source.pdf.
(Ανακτήθηκε 12/06/2021).
- Relhan, A. (2013). E-Accounting Practices of SMEs in India. *International Journal of Technical Research*, 2(1), 1-10.
- Richins, G., Stapleton, A., Stratopoulos, T. C. & Wong, C. (2017). Big data analytics: Opportunity or threat for the accounting profession? *Journal of Information Systems*, 31(3), 63–79.
- Rogers, E. M. (2003). *Diffusion of innovation* 5th Edition. New York: The Free Press.
- Saarikko, T., Westergren, U. H. & Blomquist, T. (2017). The Internet of Things: Are you ready for what's coming? *Business Horizons*, 60(5), 667–676.
- Salmony, M. & Harald, B. (2010). E-invoicing in Europe: Now and the future. *Journal of Payments Strategy & Systems*, 4(4), 371-380.
- Sangster, A., Fogarty, T., Stoner, G. & Marriott, N. (2015). The Impact of Accounting Education Research. *Accounting Education*, 24(5), 423- 444.
- Sehgal, A. (2005). *Fundamentals of Financial Accounting*. Taxmann's Publishers, New Delhi.
- Staubus, G.J. (2004). Two Views of Accounting Measurement. *Abacus*, 40(3), 265-279.
- Sundqvist, S., Frank, L. & Puumalainen, K. (2005). The effects of country characteristics, cultural similarity and adoption timing on the diffusion of wireless communications. *Journal of business research*, 58(1). Pp.107-110.
- Syed, A.R., Gillela, K., & Venugopal, C. (2013). The Future Revolution on Big Data. *International Journal of Advanced Research in Computer and Communication Engineering*, 2(6), 2446-2451.
- Thong, J. Y., Yap, C. S., & Raman, K. S. (1997). Environments for information systems implementation in small business. *Journal of Organisational Computing and Electronic Commerce*, 7(4), 253-278.
- Wanjau, K., Macharia, N. R., & Ayodo, E. M. (2012). Factors affecting adoption of electronic commerce among small medium enterprises in Kenya: Survey of tour and

travel firms in Nairobi. *International Journal of Business, Humanities and Technology*, 76-91.

Yap, C. S., Thong, J. Y., & Raman, K. S. (1994). Effect of government incentives on computerization. *European Journal of Information Systems*, 3(3), 191-206.

Yap, C. S., & Thong, J. Y. (1999). Programme evaluation of a government information technology programme for small businesses. *Journal of Information Technology*, 12, 107-120.

Zhu, K., Dong, S., Xu, S. X., & Kraemer, K. L. (2006). Innovation diffusion in global contexts: Determinants of post-adoption digital transformation of European Companies. *European Journal of Information Systems*, 15, 601-616.